

ઇન્ટેજારની અસરો, બરકતો અને આવશ્યકતાઓ

ઇન્ટેજાર એક એવો શબ્દ છે જેનો અર્થ અને મતલબ ઇન્સાનના અસ્તિત્વ ઉપર છવાએલો છે. ઇન્સાન પોતાની વ્યક્તિગત પરિસ્થિતિમાં જે પરિવર્તનોથી વેરાયેલો છે તે જૂએ છે કે તે દરેક સ્થિતિમાં ઇન્ટેજારનો મોહત્તાજ છે. એક શાસ જે બહાર નિકળે છે અને બીજા શાસને અંદર લેવા માટે ઇન્ટેજારની એક પળ પસાર થાય છે. શાસની આ આવન જાવન ઉપર વિચાર કરવામાં આવે તો જણાશે કે આ બંને શાસની વચ્ચે જો ઇન્ટેજારનો ગાળો બરાબર ન જળવાય તો ઇન્સાનમાં જીવલોણ બિમારી પ્રવેશી શકે છે.

માનવીનું જીવન શાસોશાસ ઉપર આધારિત છે અને શાસોનો આધાર નફ્સોના ઇન્ટેજારની નિયમિતતા ઉપર છે. આ સિદ્ધાંત મુજબ માનવીનું અસ્તિત્વ બે તત્વો ઉપર આધારિત છે. એક શાસની આવનજાવન અને બીજી શાસની આવન જાવન દરમ્યાનનો ઇન્ટેજાર.

બુદ્ધિ અને ઇન્ટેજાર :

માનવીનું અસ્તિત્વ બુદ્ધિના કારણે ઉચ્ચતા ધરાવે છે. અને ઇન્ટેજાર હુમેશા તેની સાથે સાથે તેને સહાય કરે છે. માનવીની બુદ્ધિ ધીરે ધીરે વિકાસની શક્તિ મેળવીને પ્રગતિના શિખરોને સર કરે છે. આ તબક્કાવાર પ્રગતિ તેના પાલવમાં કયફીયતના શરૂઆતના દરજાઓને શાશ્વતારે છે, સંવારે છે, આકર્ષક બનાવે છે અને ભરાબીથી તેને પાક કરે છે. જેવી રીતે એક માર્ફ પોતાના બાળકને શરૂઆતના સમયગાળામાં ઉછેરતી વખતે કામ કરે છે અને પછી તે એ પરિણામનો ઇન્ટેજાર કરે છે કે હવે તે ઉચ્ચ સ્થાન પર જઈ શકે છે.

તેવી જ રીતે ઇન્સાન રૂહાનીયતની વિકાસની અનુભૂતિ કરે છે અને જેમ જેમ તે મોટો થતો જાય છે તેમ તેમ તેની બુદ્ધિની રોશની વધે છે. તેનામાં ઉચ્ચ શિખરો સર કરવાની તાકત આવે છે અને તે ભૌતિક રીતે તો અન્ય વ્યક્તિઓની સાથે હોય છે પરંતુ બાતેની રીતે તે ઉચ્ચ દરજા ઉપર બિરાજે છે. જ્યાંથી તે દુનિયાદાર અને આગામતા

માનવીઓની ખરાબીઓને જૂએ છે તેમજ પોતામાં તથા તેઓમાં એક પ્રકારનો તફાવત મેહસુસ કરે છે.

આ રૂહાનીયતની પ્રગતિ ધીરે ધીરે થાય છે અને શરૂઆતના તબક્કામાં હોય છે. પછી ઈલમ અને પરહેઝગારીની સહાયથી એક જુદી કુનિયાને પોતાની આજુબાજુ નિહાળે છે. તેની દુનિયા વિશ્વાણ બનતી જાય છે જેની શરત એ છે કે હિદાયત સાચી હોય. તેની પરહેઝગારીમાં ચારે તરફનું સામાજિક વાતાવરણ તેની પરહેઝગારીમાં તેની પાછળા ન પડી જાય અને તેને ઉચ્ચ મંજીલ સુધી પહોંચવાના પગથીયાઓ ઉપરથી પગને નીચેથી પકડીને ખેંચવાની હરકત કરવા ન લાગે. આવું વારંવાર બને છે. નહિં તો જનાબે અબુજરને એક હુદપારીની સખત મુશ્કેલ કસોટીમાંથી પસાર થવું ન પડતું અને ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)નું આ ઐતેહાસિક વાક્ય અદાન થાત. ‘ચાચા જે દોલતમંદોની પાસે છે તેની આપને જરૂરત નથી અને જે આપની પાસે છે તે તેઓના નસીબમાં નથી.’ (અર્થાત્ : ઇન્ટેજાર કરો.)

આ સંઘર્ષભર્યા જીવનમાં અડગ અને શ્રેષ્ઠ ઇન્ટેજાર, અજ્ઞાન અને નબળી વ્યક્તિઓના બનેલા ટોળાના શોર બકોરને દુબાવી હે છે. શયતાનના બહેકાવવાની બધી ચાલબાજુઓ, ફરેબકારીઓ અને ફીન્નો ફેલાવવાની જાળના બધા તાણાવાણાને તોડી નાખીને ઈચ્છનીય વ્યક્તિનો માર્ગ સરળ અને પ્રકાશિત કરી હે છે. ધીરે ધીરે શ્રેષ્ઠતા જે માનવીના સર્જનનું કારણ છે તેનું નૂર તેના લલાટ ઉપર પ્રકાશ આપવા લાગે છે. ઉમર બીન ઓબૈદે આશ્ર્ય પામીને છેવટે હિશામને પૂછીજ લીધું કે તમે ક્યાંક હિશામ બીન હુકમ તો નથીને? અબુ બસીર કે જેઓ અંધ હતા, જ્યારે તેમને પૂછવાવાળાએ પુછ્યું કે: શું આપે ઈમામ સાદિક (અ.સ.)ને જોયા છે? ત્યારે તેમણે જવાબ આપ્યો. શું એ શક્ય છે કે તમે મરણદાન દરવાજા ઉપર ઉભા રહીને મને સવાલ કરી રહ્યા છો અને આ સમયે મારા

ઇમામ અહિં પોતાની ઈબાદતમાં મશગુલ ન હોય.

આવી વ્યક્તિઓ કે જેની ચર્ચા ઉપર કરવામાં આવી છે તે જાહેરમાં તો આપણી સાથે હોય છે. તેઓની રહેણી કરાડી પણ આપણી જેવી હોય છે. તેઓની વાતચીત પણ આપણી જેવીજ હોય છે. ટૂંકમાં ચાલ ચલન, બેઠક-ઉદ્ક આપણા રીત રિવાજની જેમજ હોય છે પરંતુ તેઓની બુદ્ધિ વધુ પ્રકાશિત અને સતેજ હોય છે અને તેઓ ઈન્ટેજારના ખરા અર્થને જાણતા હોય છે..... તેઓનો પોતાનો એક કબીલો પણ હોય છે. તેઓ પોતાના અસ્તિત્વની જુદી જુદી અસરો અને બરકતો ધરાવે છે. જેવા કે અલી બીન મેહઝીયાર, મુકદ્દસે અર્દબેલી, સૈયદ ઈબ્ને તાઉસ વિગેરે. આ પ્રકારના લોકોની એક લાંબી યાદી છે.

ઈન્ટેજાર અને મઅરેફત :

અરબોની થોડી વ્યક્તિઓ એક જગ્યા ઉપર બેઠી હતી. ત્યાં હબીબ ઈબ્ને મજાહીર, દુશૈંદે હુજરી અને મીસમે તમ્મારે એક બીજાની શહાદતોની નિશાનીઓને અમૂક પ્રતિકરૂપે રજુ કરી. ત્યારે સાંભળનારાઓ કહેવા લાગ્યા કે આ લોકો સૌથી વધુ ખોટા છે. અહિં રોકાઈને આ ત્રણેય વ્યક્તિઓ વિચાર કરવાનું સૂચન કરી રહ્યા છે કે એક સમૂહ અડગ રહેવાની અને ઈન્ટેજારની વાત કરીને નીચેના દરજાના લોકોને પોતાના કબીલાના લોકોની સફળતાની સનદ આપી રહ્યા હતા. અર્થાત સમજાવી રહ્યા હતા કે અમે અમારી શહાદતનો ઈન્ટેજાર કરી રહ્યા છીએ અને તે લોકો એ છે કે જેઓ નફ્ફા અને નુકસાનથી અજાણ થઈને અંધારામાં ભટકી રહ્યા છે. અલ્લામા ઈકબાલના શષ્ઠીમાં:

‘તુ અપના રિઝક કું ઢતી દૈ ગઈ રાહ મે,
મેં તો સેપહર ભી નહિં લાતા નિગાહ મે.’

અશરફ (શ્રેષ્ઠ) અને અરજલ (નિભન)ને જુદી પાડતી નિશાની ઈન્ટેજાર છે. માનવીના સર્જનમાં નીચતા સુધી જવાની પણ આવડત છે તેમજ સૌથી ઉચ્ચ સ્થાન (અશરફીયત) ઉપર બિરાજવાની પણ તાકત છે. ઉડાન ભરવાની પણ આવડત તેમાં રહેલી છે. કુરઆને મજદે તેના માટે ધીરજ ધરવાની તલ્કીન કરી છે અને હકની ઉપર અડગ રહેવાની પણ હિદાયત કરી છે. હક ઉપર અડગ રહેવું અને ધીરજ ધરવાનું મૂળ ઈન્ટેજાર છે.

યમનની જીત પછી સલમાને ફારસીએ જોહરે કેનને કરબલામાં શહીદ થવાના ખુશખબર આપ્યા હતા. પરંતુ યમનની જીત અને કરબલાના જંગ વચ્ચે એક લાંબો સમયગાળો હતો. દરેક ડગલે ઈન્ટેજારનું પગથીયું હતું. જે બલંદી તરફ માટીના અસ્તિત્વને લઈ જઈ રહ્યું હતું. ઈન્ટેજારની અસરો અને બરકતોના વાદળો ત્યાંજ વરસે છે જ્યાં અશરફીયતની ફળદ્વારા આ વરસાદના વાદળોને પોતાની તરફ આકર્ષે છે.

આ ફળદ્વારા, આ વિકાસ, આ આકર્ષણ, કેવી રીતે અસ્તિત્વમાં આવ્યા છે. તેના માધ્યમો અને કારણો હોય છે અને તેની જરૂરતો હોય છે જે ગ્રામ કરવા પડે છે. જેના માટે કઠોર પરિશ્રમ અને મહેનતની જરૂર હોય છે. ધીરજ અને સબ્રની જરૂરત પડે છે. ત્યાગ અને કુરબાની માટે હુમેશા તૈયાર રહેવું પડે છે. ખુદાની બારગાહમાં દિવસ અને રાત મુનાજાત કરવી પડે છે, પરહેઝગારીને અપનાવવામાં તકલીફો અને મુશ્કેલીઓનો સામનો પણ કરવો પડે છે.

ઈન્ટેજારની આવશ્યકતાઓ :

ટૂંકમાં ઈન્ટેજારની આ પૂરબહાર દુનિયામાં તેના ખુશબુદ્ધ્યા વાતાવરણમાં શાસ લેવા માટે પોતાના અસ્તિત્વને, પોતાના વિચારોને અને પોતાના ચારિત્યને પવિત્રતાના બીબામાં ઢાળવા માટે માનવીએ ઘણી બધી આવશ્યકતાઓ અને શરતોને આધિન જીવન જીવનું પડે છે.

આપણો અહિં સમગ્ર આવશ્યકતાઓ પૈકી અમૂકની ચર્ચા કરીશું. જ્યારે ઈન્ટેજારની બરકતો અને તેની અસરોની ઓળખની એક ખૂબજ ટૂંકી છાણાવટ થઈ ગઈ અને ન્યાય પ્રિય ઈન્સાનનું અંત:કરણ તેને સ્વિકારી રહ્યું છે ત્યારે જોવાનું એ છે કે સબ્રને પગલે પગલે ઈન્ટેજારની દરેક વખતે બેચેની અને પરેશાનીની હાલતનો ઈલાજ કેવી રીતે થઈ શકે. કુરઆને કરીમમાં ફરમાન છે : “ખુદા તે છે જે માનવીના દિલમાં સાંત્વન ઉતારે છે.” મઅસુમ ઈમામો (અ.સ.)એ આપણને તેનું માર્ગદર્શન આપ્યું છે. આપણને તેની તાલિમ આપી છે. આપણને તેની પ્રકૃતિથી પરિચિત કર્યા છે. આપણને તેના તબક્કાઓ સર કરવા માટે એક સંપૂર્ણ તાલિમી કોર્ષ અને તબક્કાવાર અમલની હિદાયત

કરી છે અને તેની વ્યવસ્થા દરેક યુગમાં જાળવી રાખી છે. આપણો ઉપર મબસુમ ઈમામોનો આ એહસાન છે કે જેમણે તેની આવશ્યકતાઓ પણ અત્યા કરી છે અને ઉપર જેની ચર્ચા થઈ ચૂકી છે તેવા ઉદાહરણરૂપ કારકીર્દિની ઉંચાઈઓની સફર પણ કરાવી છે તથા ઈન્ટેજાર કરનારાઓના વર્તનની રીતભાત પણ આપી છે. આથી આપણે આજે ૧૪૦૦ વર્ષથી હજારો જુદ્ધ હેઠળ મોતના તોફાનોમાં ઘેરાએલા હોવા છતાં પોતાના ઈમામ કાંચેમ (અ.સ.)ના રક્ષણ હેઠળ શાંતિ અને સાંત્વનથી જીવી રહ્યા છીએ અને મૃત્યુથી નિર્ભય રહીએ છીએ. આપણા માટે ઈમામે જમાના (અ.સ.) ઈન્ટેજારનું કેન્દ્ર છે. આપણા માટે તેમના જુહુરની કલ્પના કેટલા સુંદર દ્રષ્ટ્વો ઉભા કરી દે છે. આવો! આપણે જોઈએ કે આપણે ઈન્ટેજારની કઈ કઈ તાલિમી અને તરબીયતના તબક્કાઓમાંથી પસાર થવું જોઈએ કે ઈમામ (અ.સ.)નો પગરવ આપણને સંભળાવા લાગે અને આપણે ઈલાહી પંખીની પાંખોની હિંમત અને હોંસલાને પણ પાછળ રાખી દઈએ.

પહેલો તબક્કો :

ઈમામે જમાના(અ.સ.)ની યાદ અને તેમની પસંદગીની મુજબ થવું:

યાદોનો સંબંધ ભૂતકાળ અને વર્તમાનકાળ સાથે હોય છે અને કોઈની પસંદને પોતાની પસંદગીનું ધોરણ ડેરવવું તે વર્તમાનથી ભવિષ્ય તરફનું પ્રયાણ છે.

યાદ : ઈમામ (અ.સ.)ને યાદ કરવા - જીંદગીના અમૂક સમયે અમૂક જગ્યા ઉપર અમૂક લોકોની વચ્ચે એ જાણીને કે ઈમામ (અ.સ.) એક એવી જીવંત હુકીકત છે જેમને અલ્લાહે આસમાનની બુલંદીઓ, ઉંચાઈઓ અને વિશાળતા એટલી વધારે બખ્શી છે કે તેમને પોતાની બરકતનું કેન્દ્ર બનાવીને આ દુનિયામાં પોતાના ખલીફા નિયુક્ત કર્યા અને જગત માટે પોતાની નજ્દિકીના માધ્યમ બનાવ્યા અને એક લાંબી મુદ્દતની ગયબત આપીને પોતાના બંદાઓના ઈમાનને પારખવા માટે એક નિશાન બનાવ્યું જે મંજીલ પઢી મંજીલ ઈમાનની ઉડાઈ વધારે હોવાનો હિસાબ આપે છે. તેની ચર્ચા કુરઆને મજૂદમાં આ રીતે છે:

“... અને તે (ખુદા) ઈમાન ઉપર ઈમાનની ઉડાઈને વધારતો રહે છે અને જમીન અને આસમાનનું લશ્કર અલ્લાહ તચાલા માટે છે.”

જ્યારે અલ્લાહના આ નૂરની તરફ દિલ ચમકવા લાગે છે અને તેની યાદમાં તાજગી પૈદા થાય છે ત્યારે જુહુરના ઈન્ટેજારની ઈલાદત માટે કદમ આગળ ધપવા લાગે છે. આપણા ભૂતકાળની લાંબી સફરની યાદના અજંપાને નજીકના ભવિષ્યમાં જુહુરની મંજીલ સુધી પહોંચવા માટે ખુદને કહીએ છીએ કે કાશ! અગર મને પાંખો હોત તો હું ઉડીને મારા મૌલાના કદમોને ચુમી લેત.

ધીરે ધીરે આ શબ્દ ‘અમૂક’ વર્ણયેથી હુટી જાય છે. હુવે અમૂક સમય નહિં બલ્કે હુંમેશા, અને અમૂક જગ્યાઓ ઉપર નહિં પરંતુ દરેક જગ્યાએ હુવે અમૂક મહેઝીલો અને મેળાવડાઓમાં નહિં બલ્કે દરેક જગ્યાએ, દરેક મહેઝીલમાં, દરેક સ્થળે આપણી દ્રષ્ટિ સમક્ષ હજરત હુક્કત (અ.સ.) હોય છે એ ઈન્ટેજારની સાથે કે હુવે જુહુર થઈ જાય. હુવે આપ આવી જાવ. હાલમાં આપ ક્યાં હશો? આપની સાથે કોણ હશો? આપની દ્રષ્ટિ કઈ તરફ છે? આપની આંગળીઓ કઈ બાજુ ઈશારો કરી રહી છે ? ફરી પાછું દિલ કહે છે કે શક્ય છે કે તે મસીહા કોઈ બિમારના માથા પાસે હશો. કદાચ, હજ દરમ્યાન ગુમ થાયેલા, કમજોર અને ચાહુવાવાળાઓના સમૂહની મદદ માટે પોતાના ખાસ કર્મચારીઓને ગોઠવી રહ્યા હશો. આ રીતે યાદના સિલસિલા ઈન્ટેજારની સાથે ખભે ખભા મેળવીને એક ચાહુનારાની જીભ ઉપર આવતા રહે છે.

જીભથી આ કહી દેવું ઘણું સહેલું છે. ઘણું સારુ લાગે છે. પરંતુ આ પરિસ્થિતિ અને રિતભાતનું નિર્માણ કરવું ઘણું મુશ્કેલ છે. પરંતુ દરેક મુશ્કેલી વધુને વધુ આસાન થઈ જાય છે. અગર આપણું ધ્યાન ઈમામ (અ.સ.)ની પસંદગી, તેમની ખુશનુદી અને તેમની રજા તરફ રહે અને આ ત્યારેજ શક્ય બને છે જ્યારે નફસની ખ્વાહિશો મરી જાય છે અને બુદ્ધિ જાગે છે.

૧. દુનિયાની મોહબ્બતને ત્યજી દેવી:

જે લોકો દુનિયાદારીની મોહબ્બતમાં, નફસની પયરવીમાં, ખ્વાહિશાતમાં રચ્યા પચ્યા રહે છે તેઓ તે શરદી કિમ્મેદારી જે આપણા ઉપર વાજુબ કરવામાં આવી છે તેનાથી બેખબર થઈ જાય છે. તેનાથી એટલા બેદરકાર રહે છે કે શરીરાતનું મહત્ત્વ બાકી રહેતું નથી. આ રીતે

અક્કળની હુકેમીયત ખત્મ થઈ જાય છે. શું આવી વ્યક્તિઓની મુશ્કેલીઓ દૂર થઈ શકે છે? શું તેઓ એક પળ માટે પણ વિચારી શકે છે કે તેઓ ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની પસંદગી અને ખુશનુદીની કાળજી લેવા માટે આગળ વધી શકે છે?

ક્યાં તે પવિત્ર હસ્તી જે નજીતનું માધ્યમ છે, અને ક્યાં હુલ્કી ફુનિયા મેળવવાનો સંવર્ધ. માનવી કેટલો મોટો થઈ જાય છે જ્યારે અક્કળના મોતીના પ્રકાશમાં અને આજુબાજુના માહોલથી મુક્ત થઈને માત્ર વિચાર કરે છે અને કહે છે : અફ્સોસ! અગર કાશ હું ઈમામે જમાના (અ.સ.)ના ગુલામોમાં દાખલ થઈ જતે. અહિંથીજ માટી નરમ થઈ જાય છે અને માનવીની ફિલ્તરતની ખેતીમાં મોહુબ્બતનો લીલોછમ પાક લહેરાવા લાગે છે.

જેમ કે હુઝરત રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે:
 ‘સૌથી વધુ ઈબાદત ગુજર એ શાખસ છે જે
 વાળું બાબતો ઉપર અમલ કરે છે.’

(ઉસુલે કાફી)

ઉસુલે કાફીની બીજી એક રિવાયત છે જેમાં ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે.

‘જે અલ્લાહની મયારેકત ધરાવે છે તે અલ્લાહથી ડરે છે અને જે અલ્લાહથી ડરે છે તે તેનું દિલ ફુનિયાથી ઉઠી જાય છે.’

હુઝરત અલી ઈબ્ને અબી તાલિબ (અ.સ.) નહજુલ બલાગાહમાં ફરમાવે છે :

‘આગાહ થઈ જાઓ કે તમારો ઈમામ ફુનિયાની સંપત્તિમાં બે જુના કપડાં અને ખાવા માટે બે રોટલી ઉપર સંતોષ માને છે. આગાહ થઈ જાવ કે તમે આ પ્રકારનું જીવન પસ્તાર નથી કરી શકતા. પરંતુ તમે પરહેંગારી અને તેના માર્ગ ઉપર ચાલવાની કોણિશ કરીને અને પાક દામની અને દીનના હુકમોમાં મજબૂત રહીને મારી મદદ તો કરી શકો છો.’

આ સૌથી વધુ સુંદર વાક્યો આપણી આર્થિક, સામાજિક અને સાંસ્કૃતિક ઝીંદગી પર પ્રકાશ પાડે છે. અગર આપણા જીવનની રહેણી કરણી આ રીતની હોય તો ઈમામ (અ.સ.)ના દરનું અંતર દૂર થઈ જશે.

૨. ઈમામ (અ.સ.) સાથે જોડાઈને રહેવું :

આ વિષય ઈમામ (અ.સ.)ની મદદ અને તેમની બિદમતની તમશાનો છે. આ એક વિસ્તૃત વિષય છે. ધીરજની ઘડી મોટી કસોટીના તબક્કાની દાસ્તાન છે. બહુ ઓછા ખેડાયેલ માર્ગ ઉપર ચાલવાની મુસાફરી છે. નફસના હિસાબ ઉપર તેની બુનિયાદ છે. ફરફોલા પડેલા પગથી કાંટાઓ ઉપર ચાલવાનો સબક છે. ઈમામ (અ.સ.)ની કેળવણી શાળામાં કસરતનો કમ છે. પરંતુ ... પરંતુ... પરંતુ આ માર્ગમાં થોડા ડગ ભર્યા પછી જ એવું મહેસુસ થવા લાગે છે જાણે રહુલ કુદસનો અવાજ ક્યાંક દૂરથી આવતો હોય : ‘મુખારક થાય તમને તમારી આરજુની રોશન ફુનિયા.’

અહિં વાંચકોની સેવામાં એક ઐતેહાસિક પ્રસંગનું ઉદાહરણ રજુ કરીએ છીએ. જેથી ઈમામ (અ.સ.)ની મદદની આરજુ અગર વધતી જાય તો આ નાસિર અને યાવર જે જેના દિલમાં આ આરજુએ જન્મ લીધો છે તેની આખેરત કેવી રીતે સુશોભિત થઈ જાય છે. વાતને વધુ સ્પષ્ટ કરી દઉં. કરબલા તૈયાર થઈ રહી હતી, જનાબે જ્યનબ (સ.અ.)એ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)ને કહ્યું : ‘ભાઈ! દુશ્મનના લશકરમાં એક પછી એક ટૂકડીનો વધારો થઈ રહ્યો છે. ભાઈ! શું આપનો કોઈ નાસિર અને મદદગાર નથી આવી રહ્યો?’ આપે જવાબ આપ્યો : ‘બહેન! આવી રહ્યો છે ઈન્ટેજાર કરો.’ થોડીવાર પછી જનાબે ફીજારાએ જનાબે જ્યનબ (સ.અ.)ને ખબર આપ્યા : ‘બીબી! આપના ભાઈના નાનપાણના દોસ્ત હુભીબ ઈબ્ને મજાહીર આવ્યા છે.’ બીબીએ કહ્યું : ‘ફીજાર! હુભીબને મારા સલામ પહોંચાડો.’ ફીજારાએ હુભીબને સંબોધન કરીને કહ્યું : ‘હુભીબ શેહજાહી જ્યનબ (સ.અ.) આપને સલામ કહી રહ્યા છે.’ હુભીબે પોતાનું માથું જમીન ઉપર પટકયું અને કહ્યું : ‘આ નાચીજ ગુલામ ક્યાં અને શેહજાહી જ્યનબ (સ.અ.) કયાં? હુસૈન (અ.સ.)ની નુસ્રત અને મદદે હુભીબને આ મરતબો આપ્યો કે તે સલામ જે ખાતુને જન્તત (સ.અ.)ની પુત્રી સાનીએ જહરા (સ.અ.)ના મુખારક હોઠોથી અદા થયા હતા આજ સુધી તે આસમાનમાં ગુંજ રહ્યા છે અને ઈમામ

(અ.સ.)ની નુસ્રત અને મદદ કરનારાઓના ઉંચા મરતબાને બતાવી રહ્યા છે. આ સલામ તે ગુલાબ છે જેના જીકની ખુશબુ દરેક મજલીસે અગામાં ફેલાએલી હોય છે.

આજ ચૌદ સદી પસાર થઈ ગઈ છે. આપણે આપણા ગાએબ ઈમામ (અ.સ.)ને પોકાર કરી રહ્યા છીએ અલ-અજલ, અલ-અજલ અને દોઓ કરીએ છીએ.

‘અય અહ્લાહ અમારી ગણતરી તેમના સાથીઓમાં, મદદગારોમાં અને તેમના સાચા શીઆઓમાં કર.’

દોઓ તો કરીએ છીએ પરંતુ જનાબે હભીબ જેવું કલેજું ક્યાંથી લાવવું? અગર તે હિન્મત અને હોંસલો પૈદા નથી કરી શકતા તો ઓછામાં ઓછું આપણા અમલોને તો ચકાસી લઈએ કે જેથી કરીને ઈમામ (અ.સ.)ને મોકું દેખાડવાના લાયક તો રહીએ અને ઉઠતા, બેસતાં, જાગતા, સુવાના સમયે, મુસાફરીમાં તેમજ દરેક પ્રસંગે કહેતા રહીએ યા અબા સાલેહ અલ મહુદી અદરીકની.

૩. ઈમામ (અ.સ.)ના જુહુર માટેની તૈયારી:

શબ્દ તૈયારી શીઆઓમાં જુહુરે ઈમામની આસપાસ ફરી રહ્યો છે. દરેક ફીર્કાના લોકો આપનો જુહુર થશે તેવી માન્યતા ધરાવે છે. આ એક ફકત શીઆઓનો અકીદો છે તેવું નથી બલ્કે આ આખી દુનિયાની માન્યતા છે. દુનિયાની બધી કૌમ મહુદી (અ.સ.)ના જુહુરના અકીદા ઉપર ઈમાન ધરાવે છે. શીઆઓ અને બીજા ધર્મોમાં ફર્ક માત્ર એટલો છે કે આપણી સામે હકીકત સુર્યથી વધારે સ્પષ્ટ છે. બીજાની જેમ અસ્પષ્ટ કે ધુમ્મસ ભર્યા વાતાવરણમાં શોધખોળ કરતા હોય તેવી નથી.

આવી પરિસ્થિતિમાં જરૂરી છે કે આ કૌમની દરેક વ્યક્તિ જુહુર માટે પૂરેપૂરી રીતે તૈયાર રહે અને હંમેશા તૈયારીમાં વ્યસ્ત રહે. જ્યારે જુહુરની હકીકત સૂર્યની જેમ સ્પષ્ટ છે ત્યારે દરેક વ્યક્તિને પોતાના ચારિત્ય ઉપર પેલા ડાઘ ચોખ્ખા દેખાઈ રહ્યા છે અને અગર તેને જોયા પછી પણ ખરાબ દેખાતા ડાઘના ધખ્ખા ચારિત્ય પરથી ધોવામાં ન આવે તો આખેરત દુઃસ્વાનોમાં ખોવાઈ જશે.

આ કલંકિત ચારિત્યને પાક કરવા માટે અમૂક બુનિયાદી કાર્યો છે.

નફસનો હિસાબ:

ગુનાહની ખૂબ માઝી માગવી અને ‘યા અબા સાલેહ અલ મહુદી અદરીકની’ સતત પડતા રહેવું. જ્યારે નફસની ચુંગાલમાં માનવીના વિચારો ફસાઈ જાય છે અને જ્યારે ચારિત્યમાં ખોટ આવવા લાગે છે ત્યારે સાચા રેહબર, અહ્લાહ તાચાલાના જાનશીન જેઓ આ દુનિયાના ઉચ્ચ દરજા ઉપર બિરાજેલા છે તે આપણને પડતીમાંથી બચાવી લ્યે છે. નફસની ખ્વાહિશોની ચુંગાલમાંથી મૂક્તિ અપાવે છે અને આપણને એટલા સુપાત્ર બનાવી દે છે કે આપણું જાહેર આપણા બાતિનનું પ્રતિબિંબ બની જાય છે અને આપણે આપણા તકવીની નૂરની અનુભૂતિ કરીએ છીએ. દુનિયાની કસોટીના મૈદાનમાં આટલા ઉચ્ચ અને ઉચ્ચતમ પગથીયાઓ ઉપર એક પછી એક ડગલું આગળ વધવું સહેલું તો નથી પરંતુ અશક્ય પણ નથી. અને જો હિદાયતનો પ્રકાશ સામે હોય તો મુશ્કેલ પણ નથી અમૂક ડગલા આગળ વધ્યા પછી તરત જ ઢુહાની આનંદના સિલસિલા શરૂ થઈ જાય છે. ડેક્ટર સૈયદ મોહમ્મદ બની હાશમીએ તેની કિતાબ ‘સુલુકે મુન્તજેરાન’માં આ વિષયના અનુસંધાનમાં એવી વાતો કરી છે કે જે મઅસુમ ઈમામો (અ.સ.)ની હદ્દીસોના પ્રકાશમાં છે અને દિલમાં ઉત્તરે તેવી છે. તેથી તૈયારીના સંદર્ભની આયત અને રિવાયતોમાંથી અમે માત્ર એક ઉપર સંતોષ કરીશું. પરવરદિગાર ફરમાવે છે:

‘અય તે લોકો! જેઓ ઈમાન લાવ્યા, સબ કરો, સાબિત કદમ રહો અને સંપર્ક રાખો. અહ્લાહ તાચાલાથી ડરતા રહો, કદાચ તમને કામ્યાબી નસીબ થાય.’

અહિં ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે :

‘એટલો કે વાળુબાત અદા કરવામાં મજબુતીથી કાયમ રહો અને મુસીબતો અને બલાઓમાં સાબિત કદમ રહો. તેની ઉપર તમારા દીરાદાઓ અને દિંમત સાથે તમારું નિયંત્રણ રાખો. શંકાકુશંકાઓમાં સપદાઈ ન જાવ અને પવિત્ર રસ્તાથી કદમ હટ્ટી ન જાય અને આ એજ સમયે શક્ય છે કે જ્યારે ઈમામે વકત (અ.સ.) સાથેનો તમારો સંપર્ક મજબુત હશે, અડગ હશે. જેના પરિણામે અહ્લાહનો ભય આપણને દરેક ભયથી

(અનુસંધાન પાના નં. ૮ ઉપર)

ઇમામે ઝમાના (અજ.)ની

જુમાના દિવસની કિયારતની સમજૂતિ

(ગયા અંકથી આગળ)

(૪) ‘સલામ થાય આપ ઉપર અય શ્રેષ્ઠ ગુણો
ધરાવનાર, ખુદાનો ખૌફ ધરાવનાર.’

આ વાક્યમાં ઈમામે અસર હુઝરત મહદી (અજ.)ના બે લક્ષ્યો રજુ કરવામાં આવ્યા છે. એક મોહિઝજબ અને બીજો ખાએક. શબ્દ મોહિઝજબ બાબે તફદૂલનું ઈસ્મે મફ઼ઉલ છે. અને તેનો મૂળ શબ્દ ‘હુઝર’ છે. તીક્ષનરીમાં ‘મોહિઝજબ’નો અર્થ છે સંસ્કારી, પવિત્ર, શિક્ષિત, કેળવણી યુક્ત, પાક અને કોઈપણ ક્ષતિ વગરના અને તે વ્યક્તિ કે જે બહેતરીન અપલાક અને સિફ્ફતોથી સુશોભિત છે. ખરેખર આ બધા ગુણો ઈમામે ઝમાના (અજ.) સાથે સુસંગત છે. આપ તે પાક અને પવિત્ર હસ્તી છે કે જે કિસાઅના અસહાબના જાનશીન છે જેમની પાકીજગી અને પવિત્રતાનું અલાન ખુદાવેદ આલમે કુરાને કરીમમાં કર્યું છે. (સુરએ અહુજાબ : ૩૩) આપ તે છો કે જેમના કેળવણી આપનાર પરવરદિગારે આલમ છે અને તે પવિત્ર હસ્તી કે જેમાં ન કયારેય પણ કોઈ તૂટી હતી ન કોઈ તૂટીનો અવકાશ છે.

બીજી સિફ્ફત કે જેની વાત આ વાક્યમાં કરવામાં આવી છે તે છે ‘ખાએક’ એટલે કે અલલાહનો ડર રાખનાર. અરબી વ્યાકરણની દ્રષ્ટિએ ‘ખાએક’ કર્તા વાચકનામ છે. જે ‘ખવફ’થી બન્યુ છે. જેને ખાસ અર્થમાં ‘અજવફ વાવી’ કહે છે.

(અ) ખુદાના ડરનું મહત્ત્વ:

કુરાને મજૂદ ઈમાન ધરાવનારાઓની સિફ્ફતો અને ખાસીયતો દર્શાવતા ફરમાવે છે.

“તેઓ પોતાના પડખાને સુવાની પથારીથી ઘાલી કરે છે. તેઓ પોતાના પરવરદિગારને ખૌફ અને આશાની હાલતમાં પોકારતા રહે છે, અને અમોએ તેમને જે કંદ આયું છે તેમાંથી (અમારી રાષ્ટ્રમાં) ખર્યતા રહે છે.”

(સુરએ સજદણ : ૧૬)

પરહેઝગારોના ઈમામ હુઝરત અલી બીજા અબી તાલિબ (અ.સ.) ફરમાવે છે.

‘એટલે કે ખુદાનો ડર ખુદાને ઓળખતા વ્યક્તિઓનું પહેરણ છે.’

બીજા શબ્દોમાં તે લોકો કે જેઓ ખરેખર ખુદાની મઅરેફત ધરાવે છે અને તેની ભવ્યતા, કુદરત અને બુજુગીથી સારી પેઠે માહિતગાર છે તેઓ દરેક પળે, દરેક સમયે અને હંમેશા તેનાથી ડરશે અને કયારેય પણ તેની વિરુદ્ધમાં અજુગતી વર્તણુંક કે અશોભનીય કામ નહિં કરે.

હુઝરત રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે.

‘અલલાહની નજીક સૌથી વધુ ઉચ્ચ દરક્ષો એ લોકો ધરાવે છે જે તેનાથી સૌથી વધુ ડરે છે’

(બેદારુલ અન્વાર, ભાગ-૭૭, પા. નં. ૧૮૦, હદીસ નં. ૧૦)

(બ) ડર પોતે અલલાહને ઓળખવાની નિશાની છે:

મૌલાએ કાઓનાતાની ઉપર દર્શાવેલી હદીસોથી સ્પષ્ટ થાય છે કે ખૌફનો સંબંધ મઅરેફત અને ઈલમની સાથે છે. કુરાને કરીમમાં ફરમાન છે.

“અલલાહના બંદાઓમાંથી માત્ર જ્ઞાનિઓજ
(અને મઅરેફત રાખનારાઓ) અલલાહથી ડરતા રહે છે;”

(સુરએ ફાતિર : ૨૮)

અલલાહ તરફ દઅવત આપનાર અને સેરાજે મોનીર હુઝરત રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે.

‘જે જેટલો ખુદાને ઓળખશે તેટલોજ ખુદાથી ડરશે.’

(બેદારુલ અન્વાર, ભાગ-૭૦, પાના નં. ૩૮૩, હદીસ નં. ૬૪)

બાકેરુલ ઓલુમ હુઝરત ઈમામ બાકિર (અ.સ.) ફરમાવે છે :

‘દિક્કમત દાઉદની ઓલાદમાં છે. અય આદમના પુત્ર! તારું દિલ સખત થઈ ચૂક્યું છે કારણકે તું અલલાહની ભવ્યતા અને બુજુગીને ભૂલી ચૂક્યો છો. અગર તું અલલાહનું ઈલમ અને તેની મહાનતાની મઅરેફત રાખતો હોત તો તું ડર પળ તેનાથી ડરતો રહેત.’

(આમાલી શેખ અબુ જાફર તુસી, પા. નં. ૨૦૩, હદીસ નં. ૩૪૬)

(ક) ડરનારની નિશાનીઓ :

ખુદાનો ડર રાખનારાઓની અમૃત નિશાનીઓ છે; કુરઆને મજૂદમાં એવાને હક થાય છે.

“અને જે પોતાના પરવરદિગારની હજુરમાં ઉભા થવાથી તર્યો હશે તથા નફસને મનોકામનાથી અટકાવતો રહ્યો હશે તો નિસંશય જન્મતથી તેનું ઠેકાણું હશે.”

(સુરાને નાઝેઆત : ૪૦-૪૧)

ઉઝુરત અમીરુલ મોઅમેનીન (અ.સ.) ફરમાવે છે :

‘બેશક, અલ્લાહના અમૃત બંદાઓ એવા છે કે જેમના દિલો અલ્લાહના ઉરથી ચૂરચૂર થઈ ચૂક્યા છે. જેના કારણે તેઓ વધુ વાત કરવાથી દૂર રહે છે. જ્યારે કે તેઓ ઉચ્ચ વક્તૃત્વ ધરાવનાર, સાહિત્યના નિષ્ણાંત, બુદ્ધિશાળી, શરીરક ખાનદાન ધરાવનાર છે. તેઓ પોતાના પાક અને પવિત્ર કાર્યોથકી ખુદાની તરફ ઝડપથી આગળ વધી રહ્યા છે. ખુદાની રાહમાં તેઓ પોતાના વધુ કાર્યોને પણ ઓછા સમજે છે અને તેઓ ઓછા આમાલ અને ઉણપથી નારાજ થઈ જાય છે. તેઓ પોતાને ખુદને લોકોમાં સૌથી હંદકા ગણે છે જ્યારે કે તેઓ હોશિયાર અને નેકી કરનારાઓ છે.’

(બેલારુલ અન્વાર, ભાગ - ૬૮, પાના નં. ૨૮૬, હ. ૨૧)

અગર આપણે આ હુદીસ કે જે બાબે મદીનતુલ ઈલમના મુખારક મુખેથી આપણા સુધી પહોંચી છે તેની ઉપર વિચાર કરીએ તો આપણને જણાય આવશે કે આજે આપણા સમાજમાં આવા લોકોની કેટલી અછત છે કે જેમાં ખરેખર ખુદાનો ડર જોવા મળે. એવા લોકો કે જેઓ ખુદાના ઉરથી મુંગા થઈ ગયા છે. તે વ્યક્તિઓ કે જે ખરેખર તો સુંદર વક્તૃત્વવાળા, સાહિત્યના નિષ્ણાંત, બુદ્ધિશાળી અને સમજદાર છે. તે લોકો કે જેઓ નેક કામોના શરીરો છે. તે લોકો કે જેઓ દિવસ અને રાત, સવાર અને સાંજ દીનની બિદમત કરવા છતાં પોતાના આમાલને ખૂબજ ઓછા સમજે છે અને જ્યારે તેઓ કોઈ બિદમત ખરેખર કોઈ કારણસર ન કરી શકે તો તેઓ પોતાના નફસથી

નારાજ થઈ જાય છે અને પોતાની ટીકા કરે છે. હોશિયાર અને કાર્યદક્ષ હોવા છતાં તેઓ પોતાની ગણતરી સૌથી હંડકા બંદાઓમાં કરે છે! અલ્લાહો અકબર! આપણા મઅસુમ ઈમામો આપણું પાસેથી શું અપેક્ષા રાખે છે અને આપણું સમાજ કેવો થઈ ગયો છે!!!

(૩) જે અલ્લાહથી ડરે છે તેનાથી દરેક ચીજો ડરે છે :

અલ્લાહે પોતાના નેક બંદાઓ ઉપર જે મહેરબાનીઓ કરી છે તેમાંની એક એ છે કે તેણે પોતાના બીજા સર્જનોમાં પોતાના નેક બંદાઓનો રૂઆબ અને ડર નાખી દીઘા છે. ખુદાવદે આલમ પોતાની હિકમતભરી કિતાબમાં સ્પષ્ટપણે એવાન કરી રહ્યો છે કે “અમે કાફીરો અને મુશ્રેકોના દિલોમાં મોઅમીનોનો ડર નાખી દીઘો છે.”

(જુઓ સુરાને આલે ઈમરાન : ૧૫૧, સુરાને અન્ફાલ : ૧૨)

સાદિકે આલે મોહમ્મદ ઉઝુરત ઈમામ જઅફર સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે :

‘જે અલ્લાહથી ડરે છે અલ્લાહ દરેક ચીજને તેનાથી ડરાવે છે અને જે અલ્લાહથી નથી ડરતો તેને અલ્લાહ દરેક ચીજથી ડરાવે છે.’

(અલ કાફી, ભાગ - ૨, પાના નં. ૬૮, હ. ૩)

બીજા શાખોમાં કહીએ તો આપણે ખુદા સિવાય બીજા કોઈથી ડરવું ન જોઈએ અને ન તો કોઈ બીજાના દરવાજે માથું નમાવવું જોઈએ. કારણે કે શયતાનનું એક તરકટ એ છે કે તે અલ્લાહના નેક બંદાઓને દુનિયાની ચીજોથી ડરાવતો રહે છે. પરંતુ અલ્લાહના નેક બંદાઓ તેની આ છેતરર્પીનીનો શિકાર થતા નથી.

ખુદાવદે આલમે કુરઆને કરીમમાં આપણને ચેતવ્ય છે કે:

“આ તો માત્ર શોતાન છે, જે પોતાના મિત્રોથી તમને ડરાવ્યા કરે છે. માત્રે અગર તમે મોઅમીન હો તો તેમનાથી ડરો નહિં, કેવળ મારાથીજ ડરતા રહ્યો.”

(સુરાને આલે ઈમરાન : ૧૭૫)

ડરના અનેક પ્રકારો છે. જેવા કે ખશીયા, વજલે રહબા, હયબત. જે વાંચકો તેની વિગત જાણવા માંગતા હોય તેમણે કિતાબુલ ખેસાલ, (લેખક : મરહુમ શૈખ સદુક અ.ર.) પા. ૨૮૧ બેલારુલ અન્વાર, (લેખક અલ્લામા

મજલીસી અ.ર.) ભાગ - ૭૦, દ. ૩૨૩, પ્રકરણ :
૫૮, પ્રકરણ અલ ખંડ વરેજા અને ભાગ - ૬૯,
હિકાયાતુલ ખાઓફીન)

આ ચર્ચાના બીજા પણ ઘણાં પ્રકરણો છે. પરંતુ ટૂંકાણને દ્રષ્ટિ સમક્ષ રાખીને ડરની ચર્ચાને અહિંજ પૂરી કરીએ હીએ.

(૫) ‘સલામ થાય આપ ઉપર અય સરપરસ્ત, અય નસીહત કરનાર’.

આ વાક્યમાં ઈમામે જમાના (અ.જ.)ને બે લક્ષ્યોથી યાદ કરવામાં આવ્યા છે. એક ‘વલી’ અને બીજું ‘નાસેહ’.

‘વલી’ અરબી ભાષામાં ભાગ્યેજ કોઈ શબ્દ આટલો વિશાળ અર્થ ધરાવતો હશે. ઈદ ગદીરના ખાસ અંકમાં અમે શબ્દ ‘મૌલા’ (જેનું મૂળરૂપ ‘વલી’ છે) ઉપર વિસ્તૃત ચર્ચા કરી ચૂક્યા હીએ. ‘વલી’ અરબીમાં ફરીલના વજન ઉપર છે. જે સીગામે મોબાલેગાહ છે. આ અલ્લાહ તાલાના નામોમાંથી એક નામ છે. ‘વલી’નો અર્થ થાય છે જેને બાબતોનો અધિકાર સૌંપવામાં આવ્યો છે તે સરપરસ્ત, માલિક, મેનેજર, શક્તિ ધરાવનાર, અમીર, સુલતાન, મુખ્ય અધિકારી વિગેરે છે. અરબીના સાહિત્યકારો જેવા કે ઈબ્ને મન્જુર, ઈબ્ને અસ્સીર, ઈબ્ને સીકીત, સીબુવીયા, દરેકે તેના ઉપર વિસ્તારપૂર્વક ચર્ચા કરી છે. અગર આપણે આ અર્થની ઉપર વિચાર કરીએ તો બધા અર્થો એક હકીકત તરફ ઈશારો કરે છે. અર્થાત એ જાત કે જે સંપૂર્ણ અધિકાર અને વહીવટ કરવાનો હક ધરાવે છે. ખરેખર ઈમામે જમાના (અ.જ.)ની પવિત્ર હસ્તી આ બધા ગુણોથી સર્વ સંપન્ન છે.

‘નાસેહ’ કર્તા છે. અર્થાત નસીહત કરનાર. આ વાક્યમાં આપણા ઈમામને આ સદ્ગુણથી યાદ કરવામાં આવ્યા છે. પવિત્ર ઈસ્લામમાં નસીહત અને હિદાયતની ઘણી તાકીદ કરવામાં આવી છે.

(૧) નસીહતનું મહત્વ :

પયગમ્બે ઈસ્લામ (સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું :

‘ખુદાની નજીક સૌથી વધુ ઉચ્ચ સ્થાન અને
મરતબો એ માણસ ધરાવે છે કે જે ખુદાના
બંદાયોને નસીહત કરવામાં સૌથી વધુ પ્રયત્નશીલ

હોય છે.’

(અલ કાફી, ભાગ - ૨, પાના નં. ૨૦૮, દ. ૫)

નસીહત કરવાથી એક બીજા સાથેની મોહબ્બતમાં વધારો થાય છે. કારણે દરેક મોઅમીન બીજા મોઅમીનનો ઈમાનની દ્રષ્ટિએ ભાઈ છે. તેથી દરેકની ફરજ છે કે પોતાના ભાઈને નસીહત અને હિદાયત કરતો રહે. નસીહતનો પાયો જ મોહબ્બત છે. જે ઈર્ષાળું હશે તે ક્યારેય પણ બીજાને સારી નસીહત નહિં કરે અને કોઈનું ભલું નહિં ઈરછે.

(૨) નસીહત કરનારની નિશાનીઓ :

પયગમ્બરે ઈસ્લામ (સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું :

‘નસીહત કરનાર અને શુભેરણકની ચાર નિશાનીઓ છે.

(૧) તે જ્યારે પણ ફેસલો કરે છે ત્યારે સરચાઈની સાથે હોય છે.

(૨) પોતાના તરફથી બીજાને હક આપે છે.

(૩) જે પોતાના માટે ઈરછે છે એજ બીજા માટે પણ ઈરછે છે.

(૪) કોઈના ઉપર વધારે મહેરબાન અને કોઈના હકને ઓળખી જતો નથી.’

(તોહુકુલ ઓકુલ, લેખક : ઈબ્ને શોઅબ હરાની, પાના નં. ૨૦)

ખરેખર આજે આપણા જમાનાના ઈમામ (અ.જ.)થી વધીને આપણાને કોઈ નસીહત કરનાર અને મદદ કરનાર મળી શકતા નથી. આપ (અ.સ.) આપણી મદદ કરે છે. તેથી આપણી જવાબદારી એ છે કે આપણે તેમની નસીહતોને કબુલ કરીએ અને તેમને અનુસરીએ. એવું ન બને કે આપણે આ આયતના સમાનાર્થી બની જઈએ.

“અગર અલ્લાહ તમને ગુમરાહીના રસ્તા પર છાડેની કે તો પછી હું તમને નસીહત આપવા ચાહું તો પણ મારી નસીહત તમને કાંઈ લાભ પહોંચાડશે નહિં.”

(સુરાએ હુદ : ૩૪)

શક્ય છે કે અમૃક લોકોના મનમાં એવો સવાલ પેદા થાય કે ઈમામ (અ.સ.) ગયબતમાં રહીને કેવી રીતે નસીહત કરી શકે? તો તેનો એજ જવાબ

છે જે એ સવાલનો છે કે ગાંબે ઈમામનો શું ફાયદો છે? પરંતુ એક વાત દ્યાનમાં રહે કે ગયબત આપણી તરફથી છે ઈમામ (અ.સ.)ની તરફથી નથી. જેમકે ઈમામ જયનુલ આબેદીન (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું કે:

ગયબતે કુબરામાં અમૂક એવા મુખ્લીસ લોકો હશે જેનો અકીદો એટલો મજબુત હશે કે તેઓ માટે ગયબત દેખાવા બરાબર હશે. આજ સાચા મોઅમીન છે અને અમારા સાચા શીઆ છે. આ એ વ્યક્તિઓ છે જે લોકોને ખુદાના દીનની તરફ દા'વત આપે છે જોહેરી રીતે અને ખામોશીથી પડણ.'

આવો આપણો સૌ સાથે મળીને દોઆ કરીએ કે અલ્લાહુ તથાલા આપણને સૌને આ તૌફિક આપે અને આપણો સમાવેશ આ વ્યક્તિઓમાં થાય. (કમશઃ)

* * * *

અનુસંધાન પાના નં. ૫થી આગળ

બચાવી રાખશે.'

મૌલા અલી (અ.સ.) ફરમાવે છે કે 'દરેક માણસનો અમલ તેની બહાદુરીની હિંમતના મૂલ્યો સાથે માપ-તોલ કરવામાં આવશે. જ્યારે અલ્લાહનો ડર પેઢા થઈ જાય છે ત્યારે કોઈનો ડર બાકી રહેતો નથી અને નજીત અને કામ્યાબીના માર્ગ અને માનવ જીવનની બહેતરી માટે ઈમામ (અ.સ.)ની મોહબ્બતના દિપકને પ્રકાશિત રાખે છે.'

તેથી તૈયારી માટે, એડી ઉપર ઉભા રહી તૈયાર રહેવા માટે ઈમામ (અ.સ.)ની નુસ્રત અને મદદના જગ્ઝબાને જીવંત રાખવા માટે આપણે પ્રયત્નશીલ રહેવું જોઈએ. પછી જુઓ, કેવી રીતે માનવી માટી પગો હોવા છતાં આસમાનોના માર્ગને સર કરે છે.

અય કાશ..... અય કાશ..... અય કાશ.....!!!

અલ્લાહની રહેમત વરસે અને આપણા અસ્તિત્વની માટી નરમ થાય, એટલા માટે કે અગર આપણે જો નરમ હોઈએ તો આ માટી ઘણી અમૂલ્ય છે. સાકી અને આપણા મહેબુબ ઈમામના ઈશારાઓ આપણને દેખાવા લાગશે.

* * * *

અનુસંધાન પાના નં. ૨૮થી આગળ

'અજાબથી મુરાદ કાયેમ (અ.સ.) છે જે તેમના કુશમનો માટે અજાબ સમાન છે અને 'ઉમ્મતુન મઅહુદહ' તે લોકો છે જેઓ તેમની સાથે રહીને જેહાદ કરશે અને તેઓની સંખ્યા જંગે બ્રદમાં ભાગ લેનાર વ્યક્તિઓ જેટલી હશે.'

(તાવીલુલ આયાત, ભાગ - ૧, પાના નં. ૨૨૩, હ. ૩, અલ બુરહાન, ભાગ - ૨, પાના નં. ૨૦૮, હ. ૮)

ઉપરોક્ત હંદીસો ઉપરથી નીચે મુજબના મુદ્દા સામે આવે છે.

૧. ઈમામ મહદી (અ.સ.) અને તેમના સાથીદારો દુનિયામાં અદ્દલ અને ઈન્સાફ સ્થાપિત કરશે જ્યારે તે સમયે દુનિયા ગુલ્ભથી ભરાયેલી હશે. પરંતુ તેઓની સંખ્યા ફક્ત ત્રણસૌથી થોડી વધારે હશે. આ સંખ્યા દર્શાવી રહી છે કે તે જમાનામાં મોઅમીનોની અછત હશે.

૨. સમગ્ર દુનિયામાં ફેલાયેલા હોવા છતાં પણ આ ત્રણસૌ તેર વ્યક્તિઓ મોઅજીજાથી રાતો રાત અથવા થોડી પળોમાં લશકર સ્વરૂપે હજરત ઈમામ મહદી (અ.સ.) માટે તૈયાર થઈ જશે.

૩. આ લશકરનું ઉદાહરણ વરસાદના વાદળોનું આપવામાં આવ્યું છે. જે વરસે છે ત્યારે સુકી અને નિર્જીવ જમીનને નવજીવન બક્ષે છે અને બીજી તરફ એટલો કહેર પણ વરસાવે છે કે નીચાણવાળા લોકો તેના પાણીમાં દૂબી જાય છે.

૪. ઈમામ કાયેમ (અ.સ.) માટે કુરાયાનમાં 'અજાબ' શબ્દનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે કે તેઓ તેમના દુશમનો માટે 'અજાબ' હશે. આ કદાચ એટલા માટે છે કે મુનાફિકો અને મુશ્રિકોની મોહલત ખતમ થઈ ચૂકી હશે.

કુરાયાન અને હંદીસોમાં આ મોહતરમ વ્યક્તિઓની ખૂબીઓ અને કરામતો વિગતવાર દર્શાવવામાં આવી છે. અહિં એ બધી બાબતોનો ઉલ્લેખ કરવો શક્ય નથી.

અંતમાં માત્ર એ દોઆ છે કે અલ્લાહુ આપણને પણ એ ખુશબ્દતી બક્ષે કે આપણે તે સાથીદારોના ગુલામોમાં જોડાઈ જઈએ અને આ રીતે અલ્લાહની અંતિમ હુક્કતની મદદ કરી શકીએ. ઈલાહી આમીન.

* * * *

કિતાબુલ ગયબહુ અથવા

આલે મોહમ્મદ (અ.સ.)ના રહસ્યો

ઈલ્મી દુનિયામાં સૌથી વધુ ઉપયોગી વારસો કિતાબુલ ગયબહુ છે. આ કિતાબનો વિષય ઈમામત છે. જે આપણા અકીદાના વિષયોનો સૌથી મહત્વનો હિસ્સો છે.

આ કિંમતી ખજાના (કિતાબુલ ગયબહુ)નું નામ નિશાન લગભગ ખત્મ થઈ ચૂક્યું હતું પરંતુ તેની પ્રતિ મૌજુદ હતી. લખાગમાં ભૂલોના કારણે તેને સમજવામાં ગુંચવડાઓ ઉભા થયા હતા. આ ખામીઓ ઉપર આલિમે આમિલ અને મોઅલ્લીમ અને આરાસ્તા મરહુમ મૌલાના રીજાનવુલ્લાની નજર હતી. તેમણે આશરે ત્રીસ વરસ પહેલા આ ખામીઓને દૂર કરવા અને કિતાબના પ્રકાશન માટે પગલાં લીધા હતા.

લેખકનો ટૂંકો પરિચય :

આ ટૂંકી પ્રસ્તાવના પછી લેખકનો ટૂંકો પરિચય રજુ કરીએ છીએ.

કિતાબનું નામ	: કિતાબુલ ગયબહુ
લેખકનું નામ	: મોહમ્મદ બીન ઈબ્રાહીમ બીન જાફર
લેખકની કુન્નિયત	: અબુ અબુલ્લાહ
લેખકનો લક્ખ	: અલ કાતેબુલ નોઅમાની
લેખકની ઓળખ	: ઈબ્ને અબી જયનબ

ચોથી સદી હિજરીના શરૂઆતના શીઆ હદીસકારોની યાદીમાં તેમનું નામ ટોચ ઉપર છે. કુતુબે અરબાઅની યાદીમાં સર્વશ્રેષ્ઠ કિતાબ ‘અલ કાઝી’ના સંપાદક સેક્તુલ ઈલમ શેખ મોહમ્મદ બીન યઅકુબ બિન ઈસહાક કુલયની (ર.અ.)ના શાગીદ હતા. તેમની પાસેથી જ તેમણે હદીસની તાલીમ મેળવી અને તેમના ઉસ્તાદ (શેખ કુલયની)ના કાતિબ (લખનારા) બન્યા. એટલાજ માટે આ લક્ખથી નામના મેળવી.

ગયબતે નોઅમાનીના નામથી મશહુર કિતાબે ગયબતી ૨૬ પ્રકારણોમાં લખાએલી છે. આ કિતાબના ઉત્તર પાના છે જે મકતબુલ સદ્ગુરુ, તહેરાન, બાગ્દાર મરજીદે

સુલતાનીથી પ્રગટ થઈ છે. પ્રકાશનની તારીખ લખવામાં આવી નથી. પરંતુ સન ૧૩૮૮ હિજરી છે.

પહેલું પ્રકારણ :

આ પ્રકારણમાં પર રિવાયતો છે જેમાં આલે મોહમ્મદ (અ.સ.)ના રહસ્યોને તે લોકોથી સુરક્ષિત રાખવાની વાત કરી છે જે તેને લાયક નથી. ઉદાહરણ રૂપે ‘મોઅતઝેલા’ (એક ફીરકો છે) જે અમીરુલ મોઅમેનીનાની શ્રેષ્ઠતા, સદ્ગુરુણો અને ખૂબીઓને સ્વિકારે છે પરંતુ અપૂર્ણને પૂર્ણતા કરતા ખાસ અગ્રતાવાળું સમજે છે.

“તે કે જે સત્ય સુધી પહોંચાડી દે તે તેનો વધુ હક્કદાર છે કે તેની તાબેદારી કરવામાં આવે અથવા તે કે જેને કોઈ બીજો માર્ગ દેખાડે નહિં ત્યાં સુધી તેને કોઈ માર્ગ જરૂર નહિં? છતાં તેમને શું થઈ ગયું છે, કેવો ન્યાય કરો છો?”

(સુરાએ યુનુસ : ૩૫)

ઈસ્લામના બીજા ફીરકાવાળા ‘મોઅતઝેલા’ હોય કે ‘અશાઅસેરા’ હોય કે પછી બીજા નાસેબી એહુલેબૈત (અ.સ.)ના દુશ્મનો હોય, તેઓની આંખો ફૂટેલી છે. તેઓ હુક અને બાતિલના ભેદભાવ જાણતા નથી. તેવી જ રીતે શીઆઓમાં પણ એવા લોકો જોવા મળે છે જે આલે મોહમ્મદ (અ.સ.)ના ભેદોને સમજવાની લાયકાત અને શક્તિ ધરાવતા નથી. તેથી આવા લોકોની સામે તે રહસ્યોને ક્યારેય બધાન ન કરવા જોઈએ, નહિં તો તે લોકો ખુદા, રસુલ અને ઈમામોને પણ ખોટા પાડશે.

ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે :

‘અમૂક લોકો મને પોતાના ઈમામ હોવાની કદ્વણા કરે છે. ખુદાની કસમ હું તેઓના ઈમામ નથી. ખુદા તેઓના ઉપર લાયકત કરે કરાણું જે વાતોને હું છુપાવું છું તે તેઓ આહેર કરી દે છે. હું ‘આ’ અને ‘તે’ કહું છું. તે કહે છે કે તેમનો

(ઇમામનો) મતલબ યકીનથી ફલાણો માણસ
છે અને એજ છે.'

વધુમાં તેઓ ફરમાવે છે.

'હું માત્ર તેઓનો ઇમામ હું જે મારી તાબેદારી
કરે છે.'

(હદીસ નં. ૮)

પ્રકરણ બીજું :

"તમે સૌ એક સાથે અલ્લાહની રસ્સી (દાસી)ને
મજબુતીથી પકડી રાખો અને આપસમાં ફાટ્ફૂટ
ન પાડો".

બીજા પ્રકરણમાં આ આયતની તફસીર છે.

રાવીએ પયગમ્બરે અકરમ (સ.અ.વ.)ને સવાલ
કર્યો:

અય અલ્લાહના રસ્સુલ! મેં સાંભળ્યું છે કે અલ્લાહ
અગ્રં વ જલ્દે તેની કિતાબમાં ફરમાવ્યું : 'અલ્લાહની
રસ્સીને મજબુતીથી પકડી રાખો...' તો આ રસ્સી શું છે
જેની સાથે જોડાએલા રહેવાનું કહેવામાં આવ્યું છે અને કઈ
ફાટ્ફૂટથી બચવા માટે કહેવામાં આવ્યું. આપ માથું નીચે
નમાવીને થોડીવાર ચૂપ રહ્યા પછી માથું ઉંચું કર્યું અને
હાથથી અલી (અ.સ.) તરફ ઈશારો કર્યો અને ફરમાવ્યું :

'આ અલ્લાહની રસ્સી છે. જે તેમને પકડી
લેશો તે દુનિયામાં સલામત હશે અને આખરેતમાં
કયારેય ગુમરાહ ન થશે. (એટલે કે આખરેતમાં
પણ સલામત રહેશે.)'

ત્રીજું પ્રકરણ :

ઇમામત અને બિલાફતના બારામાં આવેલી
રિવાયતોની નોંધ આ પ્રકરણમાં કરવામાં આવી છે.
ઇમામતનો હોદ્દો અને પોતાના પછી ઇમામને વારસદાર
બનાવવા, આ બંને કામ અલ્લાહના દ્વારેયારમાં છે.

ઇમામ સાદિક (અ.સ.) સામે આશરે ૨૦
વ્યક્તિઓ હાજર હતી ત્યારે ઇમામે ફરમાવ્યું :

'કદાચ તમે એવું વિચારતા હશો કે ઇમામત
માટે વારસદાર નક્કી કરવા તે અમારા
ખાનદાનની કોઈ વ્યક્તિના અખત્યારમાં છે કે
જેને ચાહે તેને ઇમામ બનાવી દે. ખુદાની કસમ!

(એવું નથી) બલ્કે આ એક કૌલા અને કરાર છે.
જે ખુદાની તરફથી રસુલ (સ.અ.વ.) ઉપર ઉત્થા
છે. જેમાં દરેક વ્યક્તિ (ઇમામ) નું નામ
કમાનુસાર લખાએલું છે.'

(ક. ૧)

ચોથું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં હદીસો લખાએલી છે કે ઇમામ બાર
થશે અને તે ખુદાની તરફથી નક્કી થશે.

ઉત્તર જીબ્રિલ (અ.સ.) એ પયગમ્બર
(સ.અ.વ.)ને અરજ કર્યો: અય મોહમ્મદ ખુદાએ
અગ્રં વ જલ્દે આપને હુકમ આપ્યો છે કે ફાતેમા
(સ.અ.) ના લગ્ન અલી (અ.સ.) સાથે કરી દો.
પછી આપે ખુદાના હુકમ પર અમલ કર્યો.'

પાંચમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં એવી હદીસોની નોંધ કરવામાં આવી
છે જેમાં ઇમામતના મુદ્દાઓ અને જે લોકો એ સાચા
ઇમામને છોડીને બીજાને પોતાના ઇમામ બનાવ્યા છે
તેઓની ટીકા કરવામાં આવી છે. ઇમામ સાદિક (અ.સ.)
ફરમાવે છે:

'ત્રણ પ્રકારના લોકો હશે. જેઓની સાથે ખુદા
કયામતના દિવસે વાત નહિં કરે અને ન તો તેઓને
પાક ગણશે. તે લોકો માટે કુઃખ દાયક શિક્ષા
નક્કી કરવામાં આવી છે. તે લોકો જે ખુદ પોતાને
ખુદાની તરફથી ઇમામતનો હોદ્દો મળ્યો હોવાનો
દાવો કરશે. બીજો સમૂહ એ છે કે જે ખુદાની
તરફથી નિમણું પામેલા ઇમામને નકારી કાઢશે.
ત્રીજો સમૂહ એ છે કે એવી ધારણા કરે છે કે
(ઉપરોક્ત બે સમૂહ માટે) ઇસ્લામમાં કંઈક હિસ્સો
છે.' (અર્થાત આ બંને સમૂહો થકી ઇસ્લામને
કોઈ લાભ થશે.)

(ક. ૩)

છેઠું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં પયગમ્બરે અકરમ (સ.અ.વ.)ના
વારસદારોની સંખ્યાના સિલસિલામાં એ હદીસો છે જે
જાણીતા અને મશહૂર આલીમોએ તેમની કિતાબોમાં મોટા
અસહુબોના હવાલાથી નકલ કરી છે. તે હદીસોના લેખકે

આ પ્રકરણમાં ઉલ્લેખ કર્યો છે.

મસરૂફ કહે છે કે અમે લોકો ઈબ્ન મસ્તદની પાસે હતા. એક માણસે તેમને કહ્યું : શું તમારા પયગમ્બર (સ.અ.વ.)એ જાણ કરી છે કે તેમના પછી તેમના કેટલા વારસદાર હશે? તેમણે કહ્યું : હા, તમારી પહેલા કોઈ મને આ સવાલ નથી કર્યો. અલબત્ત, તમે વયમાં તેઓના કરતા બધાથી જુવાન છો. મેં આં હજરત (સ.અ.વ.)ને કહેતા સાંભળ્યા છે.

‘મારા પછી મુસા (અ.સ.)ના નોકબાઅની સંઘયામાં મારા વારસદારો હશે.’

(હંડીસ નં. ૧)

આજ રીતે બીજી હંડીસમાં છે :

‘બાર વ્યક્તિઓ નોકબાઅ બની ઈસરાઈલની સંઘયાની બરાબર હશે.’

(હંડીસ નં. ૩)

આવી જ રીતે અનસ બીન માલિક, જાખીર બીન સમરહુસ્સવાઈ, અખુ હોઝયફા, સમરત બીન જુન્દબ અને અખુલ્લાહ બીન ઉમર બીન અલ આસ વિગેરેથી રિવાયતોની નોંધ કરી છે.

સાતમું પ્રકરણ :

જે વ્યક્તિ કોઈ પણ એક ઈમામના બારામાં શંકા કરે અને એજ સ્થિતિમાં રાત પસાર કરી હે અને દિવસ ઉગ્રી જાય અને પોતાના ઈમામને ન ઓળખે તો તેનું મોત અજ્ઞાનતાનું મોત હશે. એવીજ રીતે જે વ્યક્તિ ઈમામનો સ્વિકાર કર્યા વગર દીને ખુદાને કબુલ કરે તો ખુદા તેના આમાલ કબુલ નહિં કરે. ઈમામ બાકિર (અ.સ.) ફરમાવે છે.

‘જે કોઈ અલ્લાહની ઈબાદત કરે અને તેમાં પોતે ખૂબજ જહેમત ઉકાવે પરંતુ તે અલ્લાહ તાદ્દા તરફથી નિમાયેલા ઈમામને નથી માનતો તો તેના આમાલ કબુલીયતને પાત્ર નથી અને તે ગુમરાહ અને ગુંચવાઈ ગયેલો છે.’

(હંડીસ નં. ૧)

આ પ્રકરણની હંડીસો ઉપર અલ - મુન્તજુરના જુદા અંકોમાં અને એસોસીએશનના અન્ય પ્રકાશનોમાં

ભરપૂર પ્રકાશ પાડવામાં આવ્યો છે. વાંચકો તેનો વધારે અભ્યાસ કરી શકે છે.

આઠમું પ્રકરણ :

દુનિયા ખુદાની હુક્કતથી ક્યારેય ખાલી નહિં થાય.

નવમું પ્રકરણ :

જો દુનિયાના પટ ઉપર માત્ર બે માણસો બાકી રહી જશે તો તેમાંના એક હુક્કતે ખુદા હશે. આ પ્રકારની રિવાયતો નવમાં પ્રકરણમાં જોવા મળે છે.

દસમું પ્રકરણ :

બારમાં ઈમામ, ઈમામે મુન્તજુરની ગયબતના સિલાસિલામાં અને ગયબતનાં ગુમરાહ કરનારાઓથી સાવચેત રહેવા માટે હજરત અલી (અ.સ.)ના કથનોની નોંધ કરવામાં આવી છે. આ ખૂબજ વિસ્તૃત પ્રકરણ છે અને તેમાં ઘણા બધા પેટા પ્રકરણો પણ છે. પાના નં. ૧૪૦થી લઈને પાના નં. ૧૯૪ સુધી ૫૪ પાનાઓ ઉપર ગયબતના વિવિધ પાસાઓ ઉપર હંડીસોની નોંધ કરવામાં આવી છે. સંશોધક અલી અકબર ગજફારીએ મહાન આલીમોના દ્રષ્ટિકોણોની નોંધ કરીને આ પ્રકરણને ચાર ચાંદ લગાવી દીધા છે.

આપણો માત્ર એક હંડીસ ઉપર સંતોષ માનીશું.

‘કરત બીન અદ્દનકે ઈમામ સાઈક (અ.સ.)થી રિવાયત કરી છે અને આપ (અ.સ.)એ પોતાના પૂર્વજી થકી નોંધ કરી છે કે અમીરુલ મોઅમેનીન (અ.સ.)ની બિલાક્તતના જમાનામાં કરતાનું પાણી ચઢી ગયું. તે પછી આપ તથા આપના બંને ફરજાંદો ઈમામ હસન (અ.સ.) અને ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) ઘોડા ઉપર સવાર થયા. જ્યારે આપ તાદ્દેજાએ સકીકા પાસેથી પસાર થયા ત્યારે તે લોકોએ કહ્યું કે અલી (અ.સ.) આવ્યા છે અને આપણને પાણીના ભયથી રક્ષણ આપશે. પછી અલી (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું. ‘ખુદાની કસમ! હું અને મારા આ બંને પુત્રોને શાહીદ કરવામાં આવશે અને એ વાતમાં શંકા નથી કે ખુદા મારી નસ્લમાંથી એક પુત્રને આખર જમાનામાં ઉકાડશે. જે અમારા ખુનનો બદલો લેશે. ખરેખર લોકોની નજરોથી

તેઓ એટલા માટે ગાએબ થશો કે ગયબતના ઝમાનામાં ગુમરાહ લોકો તેમને ઓળખી ન લે. ત્યાં સુધી કે જાહીલ અને નાદાન કહેશે, ખુદાને આલે મોહમ્મદની જરૂર નથી.' (હદીસ નં. ૧)

પાંચમાં પેટા પ્રકરણમાં બીજા મઅસુમોની હદીસોની નોંધ કરવામાં આવી છે. અહિં અમે એક હદીસ ટાંકીએ છીએ. જેમાં સ્પષ્ટ રીતે જણાવવામાં આવ્યું છે કે હજરત મહિદી (અ.સ.)ની ગયબત ઉપર કેવા લોકોનું ઈમાન હશે?

ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે:

‘જ્યારે કાઓમ (અ.સ.) કયામ કરશે ત્યારે લોકો તેમનો ઇન્કાર કરશે. કારણકે તેઓ એક નવ્યવાનના સ્વરૂપે તેઓની સામે આવશે. સિવાય તે લોકોના કે જેઓની પાસેથી ખુદાવદે આલમે રહેણીદુનિયામાં તેમની પાસેથી કરાર અને વાયદો લીધા છે તેઓ સિવાય કોઈ અડગ નહિં રહે.’ (પેટા પ્રકરણ : ૫, હદીસ નં. : ૪૩)

અગિયારમું પ્રકરણ :

એવી હદીસો જેમાં એહુલેબૈત (અ.સ.)ના શીઆઓને ગયબતના ઝમાનામાં ધીરજની સાથે જુહુરનો ઇન્તેજાર કરવાની નસીહત કરવામાં આવી છે.

રાવીએ ઈમામ બાકીર (અ.સ.)ને આ આયત વિષે પુછ્યું :

“ઈસ્લેઝ વ સાલેઝ વ રાખેતુ”

તો ઈમામ બાકીર (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું : ‘સબ્ર કરો અલ્લાહની વાજ્ઞાબાત અદા કરવામાં અને દુઃમનોના મુકાબલામાં ધીરજ અને સબ્ર વે કામ લો. અને પોતાના ઈમામના બારામાં હોશિયાર રહો.’ (અર્થાત, ઇન્તેજાર થકી તેમની સાથેનો તમારો સંપર્ક ચાલુ રાખો.)

બારમું પ્રકરણ :

ગયબતે કુભરામાં શીઆઓ વચ્ચે મતભેદ અને તેઓની કસોટી અને પરીક્ષા કરવા અંગેની હદીસોની નોંધ કરવામાં આવી છે. નમુના રૂપે એક હદીસ રજુ કરીએ છીએ.

ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે :

‘તે અમ જાહેર નહિં થાય (જુહુર નહિં થાય) ત્યાં સુધી કે તમારામાંથી અમૂક લોકો અમૂક લોકો ઉપર થૂંકી ન લ્યે અને એક બીજા ઉપર લાયનત ન કરી લ્યે. તેમજ ત્યાં સુધી કે તમારામાંથી અમૂક લોકો એકબીજાને જુફા ન કહી લ્યે.’

તેરમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં ઈમામ મહિદી (અ.સ.)ના સદ્ગુણો અને રિતભાતને કુરઆન અને હદીસોના પ્રકાશમાં બયાન કરવામાં આવ્યા છે.

આજ પ્રકરણમાં જનાબ નરજિસ ખાતૂન (સ.અ.)ની ખૂબીઓ પણ દર્શાવવામાં આવી છે. ઈમામે ઝમાના (અ.સ.)ની કાર્ય પદ્ધતિ તેમના યૂકાદાઓની રીત, એવી નિશાનીઓ જેના થકી ઈમામ (અ.સ.)ને ઓળખવામાં આવશે. તેમનો પહેરવેશ શું હશે? તેમની સાથે રહેવાવાળા સિપાહીઓ અને સવારોની સ્થિતિ કેવી હશે? આ બધા વિષયો ઉપર રિવાયતોની નોંધ કરવામાં આવી છે.

ચૌદમું પ્રકરણ :

ઈમામ મહિદી (અ.સ.)ના જુહુર પહેલા અમૂક નિશાનીઓ જાહેર થશે અને તે પછી ઈમામ (અ.સ.)નો જુહુર થશે.

નોંધ : અહિં માત્ર એક વાત ધ્યાનમાં રાખવી જોઈએ કે આપણે નિશાનીઓનો ઇન્તેજાર નથી કરી રહ્યા બલ્કે ઈમામ મહિદી (અ.સ.)નો ઇન્તેજાર કરી રહ્યા છીએ. એ પણ યાદ રાખવું જરૂરી છે કે ઈમામે ઝમાના (અ.સ.)નો જુહુર કોઈપણ સ્થિતિ અને સંજોગોમાં થઈને રહેશે. તેમાં કોઈપણ પ્રકારની બદાઅ (ફેરફાર) થઈ શકશે નહિં. જે રીતે કયામતનું આવવું નિશ્ચિત છે તેવીજ રીતે ઈમામ મહિદી (અ.સ.)નો જુહુર થવો પણ નિશ્ચિત છે. અલબત્ત નિશાનીઓમાં બદાઅ (ફેરફાર) થઈ શકે છે. એટલા માટે જ આપણે કોઈપણ નિશાની જાહેર થયા વગર જ જુહુરની દોઆ કરીએ છીએ અને હંમેશા જુહુરની દોઆ કરતા રહેવી તે એ વાતની દલીલ છે કે હજરતનો જુહુર કોઈપણ સમયે થઈ શકે છે.

પદરમું પ્રકરણ :

આ રિવાયતોમાં જુહુરની પહેલા આવનારી તકલીફો અને મુસીબતોની તરફ ઈશારો કરવામાં આવ્યો છે.

મુફજીજલ બીન ઉમર કહે છે કે અમે લોકો ઈમામ સાદિક (અ.સ.)ની બિદમતમાં હતા અને હજરત કાઓમ (અ.સ.)ની ચર્ચા થઈ રહી હતી. મેં કહ્યું કે તું ઉમ્મીદ રામું છું કે તેમનું કામ (જુહુર) સહેલાઈથી પુરું થશે. તેથી હજરત (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું

‘તે અમૃ (જુહુર) નહિં થાય જ્યાં સુધી કે (સખત મુશ્કેલીઓ એટલી હદે પહોંચી જશે કે તમે જામી ગાયેલા લોહી અને પસીનાને સાફ કરશો. (એ માર્ગમાં મુસીબતો એટલી વધુ હશે કે જેના કારણે માનવીનું લોહી જામી જશે અને હડકાઓમાંથી માંસ નીકળી જશે. અર્થાત, બનાવો સંપૂર્ણ રીતે ઘેરી લેશો.)’

(હદીસ નં. 3)

સોળમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં જુહુરનો સમય નક્કી કરવા બાબત મનાઈ કરવામાં આવેલી હદીસોને રજુ કરવામાં આવી છે. મોહમ્મદ બીન મુસ્લીમ કહે છે. ઈમામ સાદિક (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું :

‘અય મોહમ્મદ! જે કોઈપણ અમારા તરફથી જુહુરનો સમય આહેર કરે તો તમે તેને ખોટા પાડવામાં જરાપણ ડરશો નહિં. કારણકે અમે કોઈની સાથે (કાઓમના (અ.સ.) જુહુરના) સમય નક્કી નથી કર્યો.’

(હદીસ નં. 3)

સત્તારમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં નાદાન અને જાહીલ લોકોના કરતૂતોથી ઈમામ મહદ્દી (અ.સ.)ના જુહુર પછી જે ઈજાઓ પહોંચશે તે હદીસોની નોંધ કરવામાં આવી છે. ઈમામ સાદિક (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું :

‘જ્યારે અમારા કાઓમ (અ.સ.) કયામ કરશે ત્યારે તેમને લોકોની નાદાની અને જેહાલતનો સામનો કરવો પડશે. જે ઈજાઓ પયગ્રબ્દર (સ.અ.વ.)ને અભ્યાનતાના જમાનામાં પહોંચાડવામાં આવી હતી તેના કરતા આ ઈજાઓ

વધુ સખત હશે.’

મેં પુછ્યું કે આ કેવી રીતે શક્ય છે? આપે ફરમાવ્યું :

‘ખરેખર રસુલ (સ.અ.વ.) એવી પરિસ્થિતિમાં લોકોની સામે આવ્યા કે જ્યારે લોકો પથરો, પર્વતો અને લાકડીઓમાંથી કોતરેલી મૂર્તિઓ અને બુતોની પૂજા કરતા હતા. જ્યારે અમારા કાઓમ કયામ કરશે અને લોકોની સામે આવશે ત્યારે લોકો ખુદાની કિતાબનું સંપૂર્ણ રીતે તેમની વિરુદ્ધ અર્થઘટન કરશે અને તે હજરત (અ.સ.) સાથે (એજ અર્થઘટન) દ્વારા ચર્ચા કરશે.’

પછી હજરત ઈમામ સાદિક (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું :

‘આહી લો! ખુદાની કસમ! તેમનો ન્યાય અને ઈન્સાફ તેઓના ધરોમાં એવી રીતે છવાઈ જશે જેવી રીતે કંડી અને ગરમી પ્રસરી જાય છે.’

(હદીસ નં. 1)

નોંધ : પથરો, પર્વતો અને લાકડીઓના બુતો ધવસ્ત કરવા સહેલા છે. પરંતુ ચિંતન-મનન, વિચાર અને વહેમની મૂર્તિઓ તોડવી આસાન નથી. આયતો અને રિવાયતોની મનમાની તફસીર અને અર્થઘટનો કરનારા ખબરદાર રહે. જ્યારે ઈમામે જમાના (અ.સ.)નો જુહુર થશે ત્યારે આવા લોકો તે હજરત (અ.સ.)ની સાથે લડાઈ કરવા માટે તૈયાર થઈ જશે.

અઠારમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં રસુલ (સ.અ.વ.)ના અલમના બારામાં હદીસોની નોંધ કરવામાં આવી છે. આ તે અલમ છે જે હજરત અમીરુલ મોઅમેનીન (અ.સ.)એ સીક્ફીનની લડાઈમાં ઉપાડ્યો હતો અને ફરમાવ્યું હતું.

‘આ તે અલમ છે કે જેને મારા પછી કાઓમ (અ.સ.)ની સિવાય કોઈ નહિં ઉપરે.’

(હદીસ નં. 1)

વીસમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં ઈમામે જમાના (અ.સ.)ના સાથીદારોની સિફતો ઉપર આધારિત હદીસો લખવામાં આવી છે. ‘અલ-મુન્તાર’ના જુદા જુદા અંકોમાં આ હદીસો રજુ કરવામાં આવી છે. વાંચકો તેનો અભ્યાસ કરી શકે છે.

‘નેકીઓ અને ભલાઈ કરવામાં એક બીજાથી આગળ રહેનારા લોકો ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના બધા અસહિબો યુવાન હશે. વૃદ્ધો પણ હશે પરંતુ તેઓની સંખ્યા ઘૂબજ ઓછી આંખોમાં સુરવા માફક અને ખાવામાં નમક માફક ઓછી હશે.’
(હદીસ નં. ૬ અને ૧૦)

એકવીસમું પ્રકરણ :

જુહુર પહેલા અને જુહુરની પછી શીઆઓની હાલત કેવી હશે. ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે :

‘જ્યારે કાઓમ (અ.સ.) જુહુર કરશે ત્યારે જે પોતાને આ અબ્ર (વિલાયતને) લાયક સમજશે (એટલે કે ખુદને ઈમામે જમાનાનો શીઆ સમજશે) તે આ હુકમમાંથી નીકળી જશે અને (તેથી વિરુદ્ધ) એવા લોકો કે જેઓ સૂરજ અને ચાંદની પૂજા કરતા હશે તેઓ આ હુકમમાં દાખલ થઈ જશે.’
(હદીસ નં. ૧)

નોંધ: આ રિવાયત સ્પષ્ટ રીતે સૂચવે છે કે પોતાની ઉપર ધમંડ ન કરે કે એહલેબૈત (અ.સ.)નો શીઆ છે અને ઈમામે જમાનાનો ચાહુનારો છે. અલખત આ મહાન નેઅમત જે તેને મળી છે તેને સંભાળીને રાખે અને હુમેશા દોઓએ ગરીક પડતો રહે કે મોતના સમયે વિલાયતની પક્કડ હાથમાંથી છુટી ન જાય. એ બાબત ઉપર પણ આશ્રયચક્તિ ન થવું કે સૂરજ અને ચાંદની પૂજા કરનારા કેવી રીતે ઈમામના પક્ષમાં આવી જશે. ઈતિહાસ સાક્ષી પૂરે છે કે એક પળમાં સામેના પક્ષનો માણસ આ પક્ષમાં આવી જાય છે. જનાબે હુર (અ.સ.) એ કેવી રીતે ઈમામે જમાના (અ.સ.)ને ઓળખી લીધા અને બધું બદલાઈ ગયું.

બાવીશમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં એ હદીસોની નોંધ કરવામાં આવી છે જે દશાવિ છે કે ઈમામે જમાના નવી દા'વત આપશે. ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે.

‘જ્યારે કાઓમ (અ.સ.) કયામ કરશે ત્યારે નવેસરથી દા'વત શરૂ કરશે. જેવી રીતે રસૂલ (સ.અ.વ.)એ દાવત આપી હતી.’

અબુ બસીર કહે છે કે હું ઉભો થઈ ગયો અને હઝરત

ઇમામ સાદિક (અ.સ.)ના માથાને ચુમ્યું અને અરજ કરી. હું સાક્ષી આપું છું કે આપ દુનિયા અને આખેરતમાં મારા ઈમામ છો. હું આપના દોસ્તોને દોસ્ત અને આપના દુશ્મનોને દુશ્મન ગાણું છું અને ગવાહી આપું છું કે આપ ખુદાના વલી છો. હઝરત (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું :

‘ખુદા તમારા ઉપર રહેય કરો.’

ત્રેવીસમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં ઈમામે જમાના (અ.સ.)ની વયના બારામાં રિવાયતોની નોંધ થઈ છે. અર્થાત બાળવયમાં આપ ઈમામતના હોદા ઉપર બિરાજમાન થશે.

ચોવીશમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણ ઘણું મહત્ત્વ ધરાવે છે. તેમાં એ રિવાયતોની નોંધ કરવામાં આવી છે જેમાં ઈમામ સાદિક (અ.સ.)નો એક એવો જવાર જે ઈમામ સાદિક (અ.સ.)ની પછી તેમના મોટા દિકરા જનાબે ઈસ્માઈલને તેમનો વારસદાર માનતો હતો. જ્યારે ઈમામ સાદિક (અ.સ.)એ તેને રદ્દ કરીને સ્પષ્ટ રીતે જાણાવ્યું કે મારી પછી મારા પુત્ર મુસા (અ.સ.) અમીન અને ઈમામ થશે. આ પ્રકરણમાં ઈસ્માઈલને રદ્દ કરતી હદીસોને એકઠી કરવામાં આવી છે.

પચ્ચીસમું પ્રકરણ :

આ પ્રકરણમાં એ હદીસો રજુ કરવામાં આવી છે કે જેણે ઈમામને ઓળખી લીધા તેને કોઈપણ નુકશાન નહિં થાય. ભલે પછી મઅરેફત મેળવવામાં ગમે તેટલો વિલંબ કેમ ન કરે.

છાલ્વીસમું પ્રકરણ :

આ છાલ્વિનું પ્રકરણ છે જેમાં ઈમામ મહદી (અ.સ.)ની હુકુમતની મુદત દર્શાવવામાં આવી છે. જે ઈમામ સાદિક (અ.સ.)ના ફરમાન મુજબ ઓગાણીસ વર્ષને અમૂક મહિનાઓની મુદત છે.

અય ખુદા! ઈમામે જમાના (અ.સ.)ના જુહુરમાં જદ્દી કર અને હઝરત જહરા (સ.અ.)ના મુખારક દિલને સાંત્વન અતા ફરમાવ. આમીન.

* * * * *

ઇમામ મહદી (અ.જ.)નો

અકીદો અને સુન્ની આલીમો

દરેક જમાનાના એક ખાસ ઇમામ હોય છે. અમૂક લોકો ઇમામનો અર્થ કુરઆને કરીમ કરે છે જ્યારે કે અમૂક લોકો બીજા કોઈને ઇમામ માને છે. કુરઆને કરીમ કોઈ એક જમાનાની કિતાબ નથી બલ્કે દરેક જમાના માટે છે.

જ્યારે સુરએ બની ઇસ્રાઇલની ૭૧મી આયતનો અભ્યાસ કરીએ ત્યારે જમાનાના ઇમામની ચર્ચા અત્યંત જરૂરી બની જાય છે.

“જે દિવસે અમે દરેક ટોળાને તેના ઇમામ ચાથે બોલાવીશું.”

ઉપરોક્ત આયતના સંદર્ભમાં રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)ની મરહૂર અને જાણીતી હદ્દીસ જે સુન્ની અને શીઆ હદ્દીસકારોએ જુદા જુદા અંદાજમાં નકલ કરી છે કે

‘જે શાખસ પોતાના જમાનાના ઇમામની મઅરેકત વગર આ દુનિયામાંથી ચાલ્યો જાય તો તેનું મૃત્યુ જાહેલિયતનું મૃત્યુ હશે.’

આ મહત્વના અકીદાના બારામાં અમૂક લોકો એવું માને છે કે હજરત ઇમામ મહદી (અ.સ.)નો અકીદો માત્ર શીઆઓના પોતાના હિલની સાંત્વના માટે એક ઘડી કાઢેલો અકીદો છે, જે તેઓએ ઇતિહાસમાં પરાજ્યનો સામનો કર્યા પછી તૈયાર કર્યો છે.

લોકોના મતે અમને મજબુર કર્યા કે આપણે જોઈએ કે શું ખરેખર ઇમામ મહદી (અ.સ.)નો અકીદો માત્ર શીઆઓનો અકીદો છે કે પછી બીજા કોઈ ફીરકામાં પણ આ અકીદો જોવા મળે છે?

જ્યારે આપણે બીજી વિચારધારાના આલીમોની કિતાબોનો અભ્યાસ કરીએ છીએ ત્યારે જણાય આવે છે કે તેઓની વિશ્વાસપાત્ર કિતાબો મહદી (અ.સ.)ના અકીદાથી ભરી પડી છે. એટલું જ નહિં પરંતુ તેઓ તેને

એક નિર્મળ ઇસ્લામી અકીદો ગાળે છે. તદ્વારાંત કિતાબોમાં વારીદ થયેલી હદ્દીસોને મોતવાતીર હોવાનું સ્વિકારે છે.

ઇમામ મહદી (અ.સ.)નો અકીદો અને કુરઆને કરીમ :

“જેથી તેને બીજા બધા (દીનો) ઉપર ગાલીબ કરશે પછી ભવે નાસ્તિકોને અણગમતું (કેમ ન) લાગે.”

(સુરએ તૌબા : ૩૩)

આ આયતની તફસીરમાં જનાબ સઈદ બીન જોબેર (રજી.) ફરમાવે છે કે તેનો અર્થ હજરત ફાતેમા જેહાર (સ.અ.)નાં વંશમાંથી હજરત ઇમામ મહદી (અ.સ.) છે.

તેની આ તફસીર જનાબ હાફીજ ગન્જુ શાફીએ તેમની કિતાબ અલ બ્યાન ફી અખબારે સાહેબુગુમાનના પ્રકરણ ૨૫, પાના ૧૫૫ અને શબ્દલન્જીએ નુરૂલ અભ્યાસના પાના ૧૮૬ ઉપર નોંધ કરી છે.

આ ઉપરાંત રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)થી નકલ થયેલ રિવાયતોના પ્રકાશમાં બીજી પણ ધારી બધી આયતોની તફસીર ઇમામ મહદી (અ.સ.)ના જુહુરના બારામાં કરવામાં આવી છે. જેમકે જનાબ શયખ સુલયમાન કુન્દુજી હનફી (મૃત્યુ : હિ. સન. ૧૨૮૩)એ તેમની અમૂલ્ય કિતાબ ‘યનાબીઉલ મોવક્ત’ના પ્રકરણ ૭૧માં તે આયતોનું સંકલન કર્યું છે જે ઇમામ મહદી (અ.ત.ફ.શ.) અને તેમના અસ્ટહાબોના બારામાં ઉત્તરી છે. તે પૈકી એક રિવાયત સુરએ અમ્ભીયાની આયત નં. ૧૦૫ની હેઠળ છે. ઇમામ બાકિર (અ.સ.) અને ઇમામ સાદિક (અ.સ.)થી નોંધ કરતા ફરમાવે છે કે આ આયત કે જેનો તરજુમો “અને અમે તૌરતે પછી જબુરમાં લખી દીધું છે કે દુનિયાના વારસ મારા નેક બંદાઓ હશે.”

અહિં નેક બંદાઓથી મુરાદ કાયેમ (અ.સ.) અને તેમના સાથીદારો છે. તેવી જ રીતે અલ ફોસુલુલ મોહિમમાં ઈબ્ને સભ્બાગે માલેકી પ્રકરણ ૧૨ પાના ૩૪૫માં સુરાએ ગુપ્રેફ આયત ૬૧ની હેઠળ ફરમાવે છે.

‘મહદી (અ.સ.)એ છે જેઓ આખર જમાનામાં હશે અને તેમના ઝુહુર પછી કયામત અને તેની નિશાનીઓ જાહેર થશે. એટલે કે ઈમામ મહદી (અ.સ.)નો ઝુહુર કયામતની નજીક થશે.’

આ જ પ્રકારની રિવાયત અબ્દુલ્લાહ બીન મસઉદે રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)થી નોંધ કરી છે. જેને અબુ સઈદે ખુદરી અને અબુ હુરયરાએ પણ નોંધ કરી છે. અને મસ્નદે અહુમદ ૧/૩૭૬, સોનને તિરમીજી, ભાગ-૬, કિતાબ ૩૪, પ્રકરણ-૫૨, હદીસ ૨૨૩૧ પાના નં. ૧૫૦૫, અને મજમુ'જ જવાએદ (હયસમી ૭/૩૧૫)માં નીચે મુજબની હદીસની નોંધ કરવામાં આવી છે:

‘કયામત ત્યાં સુધી નહિં આવે કે જ્યાં સુધી મારી એહલેબૈતમાંથી એક માણસ જાહેર નહિં થાય. જેનું નામ મારું નામ હશે. એટલે કે કયામતનું આવવું ચોક્કસ છે અને આ હદીસના પ્રકાશમાં જ્યાં સુધી ઈમામ મહદી (અ.સ.)નો ઝુહુર નહિં થાય ત્યાં સુધી કયામત નહિં આવે.’

આ આધારે આપણે કહી શકીએ છીએ કે કયામતની જેમ હજરતનું ઝુહુર પણ નિશ્ચિત અને ચોક્કસ છે.

સુરાએ શુરા આયત નં. ૧૮ કે “તે લોકો કે જેઓ કયામતમાં શંકા કરે છે તેઓ ખુલ્લી ગુમરાહીમાં છે.” ની નીચે યનાખીઉલ મોવદત પ્રકરણ : ૭૧, પાના નં. ૪૨૫ પ્રકાશન ઈસ્તાંબુલમાં મુફ્જુલથી રિવાયતની નોંધ કરવામાં આવી છે કે : જ્યારે મુફ્જુલે આ આયતનો અર્થ ઈમામ સાદિક (અ.સ.)ને પુછ્યો ત્યારે ઈમામ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું :

‘શંકાશીલ લોકો પૂછશે કે આપ (મહદી અ.સ.) કયારે પેદા થયા? તેમને કહેણો જોયા? તેઓ (અ.સ.) અત્યારે કયાં છે? તેઓ (અ.સ.) કયારે જાહેર થશે? તો અય મુફ્જુલ! આ બધી વાતો

ખુદાવદે આલમની કર્તા અને કદમ્બાં શંકા કરવા માફક છે. તથા આ તે લોકો છે જેઓ દુનિયા અને આખેરતમાં નુકસાન ઉઠાવશે.’ આજ પ્રકારની બીજી રિવાયત સોછેરે સયરફીથી જોવા મળે છે. ‘લાંબી ગયબતના કારણો લોકો ઈન્કાર કરવા લાગશે અને ગુમરાહીની વાતો કરવા લાગશે કે હજી તેઓ પેદા નથી થયા અથવા અમૂક કહેશો કે પેદા તો થયા પરંતુ મૃત્યુ પાર્યા અમૂક લોકો કહેશો કે અગિયારમાં ઈમામ (અ.સ.)ની કોઈ અવલાદજ ન હતી..... અમૂક કહેશો કે હજરત કાયેમ (અ.સ.)ની રૂષ કોઈ બીજાના શરીરમાં રાખી હેવામાં આવી છે. આ બધી અયોય, અશોભનીય અને વિરોધાભાસી વાતો બાતિલ છે.’ આજ રિવાયત અબ્દુલ્લાહ બિન મસઉદે હજરત રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)થી નોંધ કરી છે.

આની સાથે મળતી આવતી એક રિવાયત લેસાનુલ મીજાન ઈબ્ને હજરે અસ્કલાની ૫/૧૩૦ અને જનાબે જાબીર બીન અબ્દુલ્લાહ હજરત રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)થી નોંધ કરે છે કે ‘જેણે ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના ઝુહુરનો ઈન્કાર કર્યો તેણે એ બધી વાતોથી કુફ્ફ કર્યું; જે મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) ઉપર ઉત્તરી છે.’

ઉપર દર્શાવેલ રિવાયતોથી જાગ્યાય આવે છે ઈમામ સાદિક (અ.સ.)એ ઈમામ મહદી (અ.સ.) સંબંધિત જે પ્રકારના ઈઘ્તેલાફની આગાહી કરી હતી તે શબ્દશઃ સાચી સાબિત થઈ છે.

હજરત ઈમામ મહદી (અ.સ.)નો ઈન્કાર એટલા માટે કુફ્ફ ઠેરવવામાં આવ્યો છે કારણ કે હજરત ઈમામ મહદી (અ.સ.)નો અકીદાથી ઈન્કાર કરે તો તે ઈસ્લામમાંથી નીકળી જાય છે ખુદાવદે આલમ આપણને સૌને આખર જમાનાની ગુમરાહીથી સુરક્ષિત રાખે.

આવો, હવે આપણે જોઈએ કે આ હદ્દિસો મોતવાતીર છે કે નહિં અથવા તો તેના તવાતુરના બારામાં બીજા ફીરકાઓની ડિતાબોમાં શું જોવા મળે છે. આ બાબતે સવાએકુલ મોહર્રેકા પ્રકરણ ૧૧, ભાગ - ૧, પાના નં. ૨૫૪ ઉપર અખુલ હસન આબરીથી રિવાયત છે કે આ રિવાયતો મોતવાતીર છે અને અસંખ્ય રાવીઓએ રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)થી રિવાયતોની નોંધ કરી છે.

‘તેઓ જાહેર થશે અને તેઓ આપણે એહુલેબૈત (અ.સ.) માંથી હશે. તેઓ ફુનિયામાંથી અત્યાચાર અને અન્યાયનો નાશ કરીને એક ન્યાયી લુકુમતને સ્થાપિત કરશે અને તેમના જમાનામાં હજરત ઈસા (અ.સ.) જાહેર થશે અને તેમનો જમાનો હજરત ઈસા (અ.સ.) નો પરત ફરવાનો સમયગાળો હશે અને હજરત ઈસા (અ.સ.) તેમની પાછળ નમાજ પદ્ધશે.’

અખુલ હસન આબરી સુન્નીઓના ઉચ્ચ કક્ષાના આલીમ છે. તેઓનું પુરું નામ મોહમ્મદ બીન હુસ્યન બીન ઈબ્રાહિમ આબરી સજસ્તાની (મૃત્યુ હિ.સ. ૩૬૩) છે. ‘મનાકેબુશશાફેઈ’ તેમની ખૂબજ મશહૂર કિતાબ છે.

અલ મુક્કદમામાં ઈબ્ને ખલ્દુન પાના નં. ૩૬૭ ઉપર લખે છે કે : ‘બધા મુસલમાનોમાં આ વાત દરેક જમાનામાં પ્રચલિત રહી છે કે આખર જમાનામાં એક માણસનું જાહેર થવું જરૂરી છે જે આપણી એહુલેબૈત (અ.સ.) માંથી હશે. જે દીનમાં એક સ્તંભની માફક હશે, ન્યાય અને સમાનતાને સ્થાપિત કરશે, મુસલમાનો તેમનું અનુસરણ કરશે, તેઓ બધા ઈસ્લામી દેશો ઉપર કષ્ણો મેળવશે અને તેમનું નામ મહદી (અ.સ.) હશે.’

ઉભલી માન્યતાના ફકીહ જનાબ શમ્સુદીન મોહમ્મદ સફ્કારી (૧૧૧૪ થી ૧૧૮૮) તેમની નામ ‘અદ હુર્રતુલ મોઝીઅહુ ફી અકીદતુલ ફીરકતુલ મરજીયાહુ’માં ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના અકીદા અને તેમના જુહુર અંગે લખે છે.

‘ક્યામતની નિશાનીઓના બારામાં જે કાંઈ કુરાન અને હદ્દિસમાં આવ્યું છે તે બધું સાચું છે તેમાં કોઈ શંકા નથી.’

તે પછી આ રીતે લખે છે : ‘ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના જુહુરના બારામાં એટલી રિવાયતો છે જે મથનવી તવાતુરની હદ સુધી છે અને આ વાત સુન્ની આલીમોની નજીક એ રીતે મશહૂર છે કે તેઓનો એક અકીદો ગાશવામાં આવે છે. આ આધારે ઈમામ મહદી (અ.સ.) ઉપર ઈમાન લાવવું વાજુબ છે અને આ વાત આલીમો દરમ્યાન સંપૂર્ણ રીતે સ્વિકારને પાત્ર છે તેમજ આજ પરિસ્થિતિ શીઆઓની નજીક પણ છે.’

અહિં સુધીના અભ્યાસમાં આપણે એ પરિણામ સુધી પહોંચ્યા છીએ કે મહદી (અ.સ.)નો અકીદો ઈસ્લામનો એક નિર્મણ અકીદો છે અને તેનો ઈન્કાર કરનાર કાફિર છે ભલે પછી તે ગમે તે હેતુથી ઈન્કાર કરે. આ અકીદા અંગે જે પણ રિવાયતો અને હદ્દિસો આવેલી છે તે બધી તવાતુરની હદે છે. આવો, હવે આપણે એ જાણોએ કે ઈમામ મહદી (અ.સ.) ક્યા વંશમાંથી હશે અને રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)ની એહુલેબૈત (અ.સ.)થી મુરાદ કોણ લોકો છે?

અરફુલ વરદી ફી અખબારીલ મહદી, ૨/૧૬૬ અને જમુલ વામેઅ ૧/૫માં આબરીથી રિવાયત છે કે ઈમામ મોહમ્મદ બાકિર (અ.સ.)એ ઈમામ જયનુલ આબેદીન (અ.સ.)થી, તેમણે તેમના વાલીએ અને તેમણે જનાબે ફાતેમા જહરા (સ.અ.)થી આ રિવાયતની નોંધ કરી છે.

રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)એ ફરમાવ્યું :

‘અય ફાતેમા! હું તમને મહદી (અ.સ.)ની આગાહી કરું છું તેઓ તમારા વંશમાંથી હશે.’

આ રિવાયત ઈમામ મહદી (અ.સ.)ની ફકીહતને પણ જાહેર કરે છે. તેનું કારણ એ છે પયગમ્બર (સ.અ.વ.)એ આ વાત જનાબે ફાતેમા (સ.અ.)ને ગર્વના સ્વરૂપે કહી હતી કે ઈમામ મહદી (અ.સ.) તેમના વંશમાંથી છે.

વધુમાં ઈમામ મહદી (અ.સ.) સંબંધિત એ હદીસે કુદસી જે જનાબે જાબીર ઈબ્ને અખુલલાહ અન્સારીએ જે લખે ફાતેમી ઉપર લખેલી જોઈ છે અને જે એક

આલીમે અત્યંત વિસ્તૃત રીતે બચાન કરી છે.

જનાબે જાબીરે કહ્યું: હું અલ્લાહને ગવાહ નિયુક્ત કરું છું કે મેં લખું ઉપર આ લખાણ જોયું છે.

‘ખુદાવદે આલમ કે જે હિકમતવાળો છે તેના તરફથી આ લખાણ છે તેના પૂર્ણ, તેના એલચી, તેના આવરણ અને તેની દલીલ મોહુમદ (સ.અ.વ.) માટે. જીબ્રિલો આમીન આ તકતીને ખુદાની તરફથી લાવ્યા છે. મેં કોઈ નબીની નિમણુંક નથી કરી, તેની મુદત પુરી નથી કરી અને તેનો સમય પૂરો નથી કર્યો સિવાયએ કે તેના એક વસી (વારસદાર)ની જરૂર નિમણુંક કરી છે. મેં તમને બધા નબીઓ ઉપર ફરજીલત આપી છે તથા મેં આપના વસીને બધા વસીઓ ઉપર ફરજીલત આપી છે અને તેમના (અલી અ.સ.) પછી આપના લાડલા નવાસાઓ હસન અને હુસ્યન (અ.સ.) થકી આપને બુઝુગી આપી છે. તેમની ઇતરતની મોહુમદત અને નફરતના આધારે લોકોને સવાબ આપીશ અને અગાબમાં નાખીશ.

તેઓમાંના પહેલા અલી સચ્યદુલ આબેદીન (અ.સ.) જે અગાઉના વલીઓની શોભા છે. તેમના પછી તેમના ફરજંદ મોહુમદ (બાકિર અ.સ.) છે. જે મારા ઈલમનો ફેલાવો કરશે અને જેઓ મારી હિકમતનો ખજાનો ધરાવે છે. જઅફર (અ.સ.)ના બારામાં ઇન્કાર કરનારાઓ હલાક થશે. હું જઅફર (અ.સ.)ને ઉચ્ચય સ્થાન આપીશ. તેમના શીઆઓ, અન્સારો અને દોસ્તોની બાબત તેમને ખુશ કરીશ. તેમની પછી મુસા (અ.સ.)ને ચૂંઠી કઢ્યા છે. અગર તેઓમાંથી કોઈપણ એકે કોઈ એકનો પણ ઇન્કાર કર્યો તો આજો તેણે મારી નેઅમતનો ઇન્કાર કર્યો. તથા જે આઠમા (વલી)નો ઇન્કાર કરશે તેણે મારા બધા વસીઓનો ઇન્કાર કર્યો અને ખરેખર અલી (અ.સ.) મારા વલી અને મદદગાર છે. મારા માટે જરૂરી છે કે તેમના ફરજંદ મોહુમદ (તકી) (અ.સ.) થકી તેમની

આંખોને ઠંડક પહોંચાડું. જે તેમના પછી તેમના વારસદાર છે તેઓ મારા ઈલમના વારીસ અને મારી હિકમતનો ખજાનો ધરાવનાર છે.

તેમના પછી તેમના ફરજંદ અલી (તકી) (અ.સ.) છે. જે મારા વલી અને મદદગાર છે. તેમની ઉપર સાયાદત (ખુશબુધી)ને સંપૂર્ણ કરીશ. તેમના વંશમાંથી મારા રસ્તાની દાવત આપનાર અને મારા ઈલમનો ખજાનો ધરાવનાર હસન (અ.સ.)ને આહેર કરીશ. પછી આ સિલસિલાને તેમના ફરજંદ મ હ મ દ કે જેઓ ફુનિયાઓ માટે રેહમત છે, તેમના થકી પરિપૂર્ણ કરીશ. હકીકિતમાં આજ હસ્તીઓ મારા સાચા વસી છે. તેમના થકી હું ઘટાટોપ ફીનાઓને હૂર કરીશ. હું તેમના થકી ભૂલોની સુધારણા કરીશ. તેમના થકી લોકોને કેદ અને અટકાયતમાંથી મુક્ત કરીશ. આ જ લોકો ઉપર તેમના દીનની તરફથી સતત કુરૂદ અને રેહમત છે. ખરેખર આ જ લોકો હિદાયત ધરાવે છે અને ઇન્સાનીયતના માર્ગદર્શન માટે દિવાંગી સમાન છે.’

(ફરાઅદુસ સીમતૈન, શાયખુલ ઈસ્લામ હંઘઈ શાફી, મકરણ : ૨/૧૩૭-૧૩૮)

આ હદ્દીસ મૂલ્યવાન હદ્દીસોમાંની એક છે. તેમાં અસંખ્ય ફાયદાઓ અને મુદ્દાઓ છે. આ હદ્દીસમાં હજરત રસૂલે ખુદા (સ.અ.વ.)ના બાર વારસદારોની સ્પષ્ટ રીતે ઓળખાણ તેઓના નામો અને ખાસીયતોની સાથે આપવામાં આવી છે. આ એજ બાર ખલીફાઓ છે જેનો સંદર્ભ જાબીર (રહ.) એ બચાન કરેલ રિવાયતમાં મૌજુદ છે. જે સચ્ચાઈથી ભરપૂર છે. ઉપરોક્ત હદ્દીસનું વર્ણન ‘સિહાએ સિતાએ’ (સુન્નીઓની છ ભરોસાપાત્ર કિતાબ)માં કરવામાં આવ્યું છે.

અલ્લાહની બારગાહમાં રાત અને દિવસ દોઆમાં મરગુલ થીએ કે તે આપણા મહેખુબ ઈમામના ઝુહુરમાં જલ્દી કરે. આમીન યા રબ્બીલ આલમીન.

* * * * *

શેખ મુર્તુજા અન્સારી (ર.આ.)

અને ઈમામે જમાના (આ.ત.ઝ.શ.)

એ ફરીલતવાળી તીનતનું શું કહેવું કે જેણે પોતાની જાતને ફક્ત એ નૂરના સ્ત્રોતથી નજીદીક જ નહીં પરંતુ પોતાના સંપૂર્ણ અસ્તિત્વને એમના સાયામાં પરવાન ચડાવી. આ નૂર કોઈ સાધારણ નૂર નહોંતું પરંતુ આં હજરત (સ.આ.વ.)નું પવિત્ર નૂર છે કે જેની આસપાસ આ પરવાના તવાફ કરતા રહ્યા. ત્યાં સુધી કે તે રસુલે ખુદા (સ.આ.વ.)ના સલામના હુમીલ બન્યા. જેને આપ (સ.આ.વ.)ના પાંચમા જાનશીન સુધી પહોંચાડ્યા.

હા, મારો કહેવાનો મકસદ પયગમ્બરે અકરમ (સ.આ.વ.)ના મહાન અને અમૂલ્ય સહાબી જનાબ જાબીર ઈબ્ને અબ્ડુલ્લાહે અન્સારી (ર.આ.) છે. જેઓએ પોતાના સંપૂર્ણ અસ્તિત્વને ઈસ્મત અને તહારતના ખાનદાનની બિદમત માટે સમર્પિત કરી દીધું હતું.

આ દુનિયાનો એક રિવાજ છે કે જ્યારે કોઈ માણસને કોઈ જળહળતી જીત અને કામ્યાબી હુંસિલ થાય છે ત્યારે લોકો તેના બાપ-દાદાને યાદ કરે છે કે આ ફલાણાનો દિકરો છે કે ફલાણાનો પૌત્ર છે. દુનિયાના આ રીવાજને ધ્યાનમાં રાખીને જરૂરી લાગ્યું કે જ્યારે અલ્લામા શેખ મુર્તુજા અન્સારી (ર.આ.)નો લિક થાય તો તેની શરૂઆત તેમના દાદા જનાબે જાબીર ઈબ્ને અબ્ડુલ્લાહે અન્સારીથી થાય.

વાસ્તવમાં તો જનાબે જાબીર બિન અબ્ડુલ્લાહે અન્સારી (ર.આ.)ના ખૂનનીએ પાડીઝગી જ હતી કે એમના વંશમાં અલ્લામા શેખ મુર્તુજા અન્સારી (ર.આ.) જેવા ફરજંદ પૈદા થયા, કે જેમણે શીખ્યતને મજબૂત બનાવી તથા મુજતહીદોના સિલસિલામાં એવું આગવું સ્થાન હુંસિલ કર્યું કે આજ સુધી આપને ‘ખાતેમુલ મુજતહેદીન’ના નામથી યાદ કરવામાં આવે છે. ખરેખર એવું લાગે છે કે ઈસ્મત અને તહારતવાળા ખાનદાનની

બિદમત અને મદદ કરવાનું શેખ મુર્તુજા (ર.આ.)ને પોતાના બાપદાદાઓ તરફથી વારસામાં મજું હોય. જ્યારે આપણે તેમના જીવન ચરિત્રનો અભ્યાસ કરીએ છીએ ત્યારે જાણવા મળે છે કે તેમનું સંપૂર્ણ જીવન મજબૂતી બિદમત અને ઈમામે વક્તની મદદથી માલામાલ છે.

આપણે અહીંયા શેખ મુર્તુજા (ર.આ.)ના ભવ્ય વ્યક્તિત્વની ઓળખાણની સાથે સાથે અમૂક પ્રારંભિક હકીકતો ઉપર પ્રકાશ ફેંકીશું.

વિલાદત :

આ આપની ફરીલત છે કે આપની વિલાદત ઈસ્લામની સૌથી મોટી ઈદ, ઈદ ગાદીરના દિવસે હિ.સ. ૧૨૧૪ના રોજ દજ્કુલ નામના શહેરમાં થઈ. આપના પિતા અલ્લામા શેખ મોહમ્મદ અમીન હતા કે જેમની ગણના બુગુર્જ ઓલમાઓમાં થતી હતી. આપની માતા એક બુગુર્જ આલીમની નેક દુષ્પત્ર હતી તથા પોતાના જમાનાની પરહેજગાર, એહુલે ઈલમ અને મુજલિસ ઔરત હતા.

લાક્ષણિકતાઓ અને વ્યક્તિત્વ:

શેખ મુર્તુજા અન્સારી (ર.આ.)ના ઈલમી વિકાસના વિષે એવું કહેવાય છે કે આપે ફક્ત પાંચ વર્ષની વયે કુરાને મજ્જદ શીખ્યું હતું અને ત્યાર પછી બીજા ઈલમે દીન જેમકે અદ્ભુતાત, સર્જ, નહુવ, માણાની અને બયાન, મન્તિક અને કલામ તથા ઓલુમે અક્કલી હુંસિલ કરવામાં મશગુલ થયા અને જોતશોતામાં આપે એ બધા ઈલમોમાં નિપુણતા કેળવી લીધી. ઉપરોક્ત તબક્કાઓ પસાર કર્યા બાદ આપે ઉસુલ અને ફિકહમાં એવી ખાસ ધ્યાનપૂર્વક મહેનત કરી કે ફક્ત ૧૬ વર્ષની વયે જ ઈજતેહુદાનો મહાન દરજ્ઝો મેળવ્યો. ઈલમ અને અમલના મૈદાનમાં આપ એવું મહત્વાનું વ્યક્તિત્વ ધરાવતા હતા જેની અસર આજ સુધી ઓલમાઓમાં

રોશન અને જાહેર છે.

શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)નું ઈલમી વ્યક્તિત્વ એક બલંદ સ્થાન ઉપર બિરાજમાન છે. આપના વિશે ઈતિહાસની કિતાબોમાં ધણા બધા પ્રસંગો મળી આવે છે જેનાથી આપના આગવા વ્યક્તિત્વનો અંદાજ આવે છે. અમે અહિંયા ટૂંકાણને ધ્યાનમાં રાખીને ખુલાસારૂપે થોડુંક બયાન કરીએ છીએ.

આપના ઉસ્તાદ મર્હુમ શેખ અલી જે શેખ જાઅફર કાશેફુલ ગેતાના ફરજાંદ હતા તેઓ આપના વિશે ફરમાવે છે કે (કોઈપણ) વસ્તુ વિશે સાંભળવું એ તે વસ્તુના જોવા કરતાં શ્રેષ્ઠ હોય છે. પરંતુ સિવાય તમારા, શેખ મુર્તુજા (ર.અ.) કે જેમને જોવા એ તેમના વિશે સાંભળવા કરતા ઉચ્ચતમ છે.

(ફોકાને નામદારે શીઆ, પાના નં. ૩૨૮, શાસ્ત્રીયત શેખ અન્સારી, પાના નં. ૪)

મર્હુમ અલહાજ મિર્જા હબીબુલ્લાહ રશ્તી કે જે શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)ના ૧૦૦ આલીમ તથા મુજતહીદ શાર્જિદોમાં સૌથી અલગ તરી આવતા શાર્જિદ હતા. જ્યારે શેખ અન્સારી (ર.અ.) પોતાનો દર્સ સંપૂર્ણ પૂરો કરી લેતા ત્યારે મિર્જા રશ્તી બીજા શાર્જિદો માટે ઉંડાણપૂર્વક સમજણું આપતા હતા. તેઓ પોતાના ઉસ્તાદ શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)ના વિશે ફરમાવે છે કે

“આપ (શેખ મુર્તુજા ર.અ.) ઈલમ અને અમલના દરજામાં દરમતના દરજાની નજીદીક છે.”

(બદાયેઉલ અફકાર, પાના નં. ૪૫૭)

શેખ મુર્તુજાના વ્યક્તિત્વથી જાહેર થવાવાળી ધારી બધી કરામતો કિતાબોમાં સંપાદિત થયેલ છે.

ઇમામેજમાના (અ.ત.ફ.શ.) સાથે રાખેતો (સંપર્ક):

જેમકે અમે બયાન કર્યું કે શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)એ પોતાની સંપૂર્ણ જિંદગી પોતાના મૌલા અને આકા હજરત હુક્કત અરવાહોના લહુલ ફીદાની બિદમતમાં એ હદ સુધી વિતાવી કે પોતાની જાતને કમાલની મંજિલ સુધી પહુંચાડી દીધી. એવો કમાલ કે જે તમામ રૂહાની અને શારીરિક સિક્ષિતોથી માલામાલ હતો. આપે ગયબતના જમાનાની

અતિ મહત્વની અને જરૂરી જવાબદારીઓને અદા કરી અને ઈમામે જમાના (અ.ત.ફ.શ.)ની ખુશનુદ્દી હાંસિલ કરી. આ બધું આપના નફસની પાડીજગી, નિર્મળ અમલ, અને દીની કાર્યોને અંજામ આપવાનો ઉત્સાહ અને અદીમ્મા (અ.સ.) પ્રયેની નિર્મળ મોહબ્બત જ હતી કે જેના લીધે આપને ઈમામે જમાના (અ.ત.ફ.શ.)ની જિયારત કરવાનો શરફ હાંસિલ થયો. મરહુમ શેખ મહુમુદ અરાકી કે જે આપના શાર્જિદ હતા, તેઓ અલ્લામા મુર્તુજા અન્સારી (ર.અ.)ને એ બુજુર્ગ હસ્તીઓમાં શુમાર કરે છે કે જેઓ ઈમામે જમાના (અ.ત.ફ.શ.)ની પવિત્ર બિદમતમાં હાજર થયા છે અને શેખ અન્સારી (ર.અ.)નો જિક આ રીતે કરે છે.

‘તેઓમાંથી સાતમા અમારા મહાન અને ભવ્ય શિક્ષક અને અમારી સનદ અને સૌથી વધુ માનનીય શેખ મુર્તુજા અન્સારી (કુદદેસ સિરરોહુ) છે.’

શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)ના ધણા બધા પ્રસંગો અને કરામતો જાહેર થઈ છે, જે ઈમામે જમાના (અ.ત.ફ.શ.)ની મુલાકાતના સૌભાગ્યનું વર્ણન કરે છે. અહિંયા આપણે ફક્ત બે પ્રસંગોનું વર્ણન કરીશું.

(૧) આકા મીર સૈયદ મોહમ્મદ બહુબહાની, જેઓ શેખ મુર્તુજા અન્સારી (ર.અ.)ના એક શાર્જિદ વડે નકલ કરે છે કે કરબલાએ મોઅલ્લામાં અર્ધી રાત પસાર થઈ ત્યારે હું ઈમામ (ગુસ્લ) માટે બહાર નિકળ્યો. બહાર બહુજ અંધારું હતું આથી ચિરાગ મારા હાથમાં હતો, મેં થોડે દૂર એક શાખસને જોયો. જેવો હું તેમની નજીદીક ગયો ત્યારે ખબર પડી કે તેઓ શેખ મુર્તુજા અન્સારી (ર.અ.) છે.

તેમને જોઈને મારી પરેશાની વધી ગઈ કે આટલી મોડી રાત્રે ઓછું દેખાતું હોવા છતાં આવા અંધારામાં આપ ક્યાં જઈ રહ્યા છે. ધીમે ધીમે હું આપની પાછળ પાછળ ચાલવા લાગ્યો. આપ ચાલતા ચાલતા એક મકાનના ખૂશા પાસે જઈને ઉભા રહી ગયા અને દરવાજાની પાસે ઉભા રહી આપે ખૂબજ ધ્યાનપૂર્વક જિયારતે જામેઆ પઢી અને પઢી તે મકાનની અંદર દાખલ થયા. હું બધી બાબતો તો ન જોઈ શક્યો પરંતુ શેખ (ર.અ.)નો અવાજ સાંભળ્યો

જાણે કે તેઓ કોઈની સાથે વાતચીત કરી રહ્યા છે. પછી હું ગુસ્લ કરવા ગયો અને ત્યાર બાદ ઈમામે હુસૈન (અ.સ.)ના હરમમાં જઈ જિયારત કરી. તે મુસાફરી પછી જ્યારે નજ્ફ અશરફમાં શેખ (ર.અ.)ની ખિદમતમાં પહોંચ્યો ત્યારે તે રાત્રિના બનાવ વિષે પુછ્યું. શરૂઆતમાં તેમણે કહેવાનો ઈન્કાર કર્યો, પરંતુ જ્યારે મેં વધારે આગઢ કર્યો ત્યારે ફરમાવ્યું :

જ્યારે ઈમામે અસ્ર (અ.ત.ફ.શ.)ની ખિદમતમાં હાજર થવાની પરવાનગી મેળવી લીધી અને તે મકાનની પાસે (જે તને ખબર ન પડી) ગયો અને જિયારતે જામેઆ પછી જ્યારે ફરી ઈજાજત મળી ત્યારે હું ઈમામ (અ.સ.)ની ખિદમતમાં હાજર થયો અને મહત્વના મસઅલાઓના ઉકેલ પુછ્યા ત્યારે ઈમામ (અ.સ.)એ મસઅલાઓના જવાબ આપ્યા. ત્યાર બાદ શેખ મુર્તુજા (ર.અ.) એ મારાથી અહૃદ લીધો કે જ્યાં સુધી શેખ (ર.અ.) હૃપાત રહે ત્યાં સુધી આ બનાવને લોકોથી છૂપો રાખે અને કોઈને પાણ બયાન ન કરે.

(જિન્દગાની અને શાંસયતે શેખ અન્સારી (ર.અ.), પાના નં. ૧૦૬, ઈનાયતે હજરત મહુદી એ મવઉદ બેઓલમાં વ મરાજેએ તકલીદ, પાના નં. ૮૭)

(૨) શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)ના જીવનમાં એક રસપ્રદ પ્રસંગ જોવા મળે છે. જ્યારે આયતુલ્લાહીલ ઉજ્મા અદહાજ શેખ મોહમ્મદ હસન સાહેબ જવાહેર (ર.અ.)ની વફાત બાદ લોકોએ શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)ને મરજાએ તકલીદ ગાયા અને તેમનાથી રીસાલા અને તવઝીહુલ મસાનેલની માંગ કરી ત્યારે શેખ અન્સારી (ર.અ.)એ ફરમાવ્યું કે સૈયદુલ ઓલમા માજન્દરાનીની હાજરીમાં મારી પાસે તવઝીહુલ મસાનેલ નથી. તેઓ મારાથી અઅલમ છે અને અત્યારે તેઓ બાબુલમાં રહે છે. હું તેમની મૌજુદગીમાં મરજાયત કબુલ નહીં કરું.

શેખ અન્સારી (ર.અ.)એ સૈયદુલ ઓલમા માજન્દરાનીને કે જેઓ બાબુલમાં રહેતા હતા એક પત્ર લખ્યો, તેમાં વિનંતી કરી કે તેઓ નજ્ફ અશરફ તશરીફ લાવે અને શીઆ હૈજાએ ઈલ્મીયાની સરદારી અને આગેવાની સંભાળી લ્યે.

સૈયદુલ ઓલમાએ શેખ અન્સારી (ર.અ.)ને પત્રના જવાબમાં લખ્યું.

એ સાચું છે કે જ્યારે હું નજ્ફ અશરફમાં હતો ત્યારે આપની સાથે મજહબી વાર્તાલાપ કરતો હતો ત્યારે ફિકહુમાં હું આપ કરતાં વધારે બળવાન હતો. પરંતુ હવે છેલ્લા ઘણા વર્ષોથી હું બાબુલમાં રહું છું. દર્સ આપવાનું પણ છોડી દીધું છે તથા મજહબી વાર્તાલાપ પણ છોડી ચૂક્યો છું. આથી હું આપને મારી જાત કરતાં આઅલમ સ્વિકારું છું, માટે આપ પોતે મરજાયત સ્વિકારી લો.

તેમ છતાં પણ શેખ અન્સારી (ર.અ.)એ કહ્યું કે હું મારી જાતને આ પદવી અને હોદાને લાયક નથી સમજતો.

હા, અગર મારા આકા અને મૌલા ઈમામ વલીએ અસ્ર (અ.ત.ફ.શ.) મને ઈજાતેહાદની પરવાનગી આપે અને આ હોદા અને પદવી માટે મને નિયુક્ત કરે તો હું જરૂર કબુલ કરીશ.

પોતાની રોળુંદી ટેવ મુજબ એક દિવસ શેખ અન્સારી બેસીને પોતાના શાર્જાદોને દર્સ આપી રહ્યા હતા એટલામાં એક એવી શાંસયત જાહેર થઈ કે જેમના ઈન્સાની ચહેરા પરથી અઝમત અને જલાલત જાહેર થતી હતી. તેમણે શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)ને સંબોધીને એક સવાલ પુછ્યો.

એક ઔરત કે જેનો પતિ મસખ (રૂપાંતર - અજાબને લીધે પોતાની મૂળ વસ્તુમાંથી બીજા સ્વરૂપમાં ફેરવાઈ જવું.) થઈ ગયો હોય તેના વિષે આપનો શું મંતવ્ય છે? (જો કે આ મસઅલો કોઈ કિતાબમાં પણ મૌજુદ નથી કારણે આ ઉમ્મતમાં મસખ થઈ જવાનું અસ્તિત્વ નથી.)

આ કારણે શેખ અન્સારી (ર.અ.)એ જવાબ આપ્યો:

ફિકહની કિતાબોમાં આ મસઅલાને બયાન કરવામાં જ નથી આવ્યો આથી આ મસઅલાનો જવાબ હું નથી આપી શકતો. પેલા શાખે પુછ્યું કે તમે ધારો કે અગર આ ઉમ્મતમાં એક એવો બનાવ બને કે કોઈ ઔરતનો પતિ મસખ થઈ ગયો છે તો એ ઔરતે શું કરવું જોઈએ?

શેખ મુર્તુજા (ર.અ.)એ કહ્યું :

માઝું મંતવ્ય (ફિતવો) એ છે કે અગર મર્દ કોઈ

જાનવરના સ્વરૂપમાં મસ્ખ થયો છે તો તે ઔરતને તલાકનો ઈદ્દો પાળવો પડશો અને ઈદાની મુદ્દત પછી તે નિકાહ કરી શકશે. કારણ કે તેનો પતિ જીવંત છે અને રૂહ પણ ધરાવે છે. પરંતુ અગર તેનો પતિ નિર્જવ વસ્તુમાં મસ્ખ થયો હોય તો તેની ઔરતને વક્ફાતનો ઈદ્દો પાળવો પડશે. કારણકે તેનો પતિ મુર્દાના સ્વરૂપમાં ફેરવાઈ ગયો છે. તે મુદ્દત પછી તે નિકાહ કરી શકે છે.

પેલા શાખ્સે ત્રણ વખત ફરમાવ્યું :

‘તમે મુજતાહિદ છો, તમે મુજતાહિદ છો, તમે જ મુજતાહિદ છો.’

ત્યાર બાદ તે શાખ્સ તે દર્સમાંથી ઉભા થયા અને બહાર નિકળી ગયા. શેખ અન્સારી (ર.અ.) જાણતા હતા કે તેઓ હઝરત વલીએ અસર (અ.ત.ફ.શ.) હતા, અને તેમણેજ ઈજતેહાદની પરવાનગી આપી છે. આથી, તુરંતજ પોતાના શાર્જીદોને આપ (અ.સ.)ની શોધખોળ માટે મોકલ્યા. શાર્જીદો તુરંતજ ઉભા થઈ અને આમ તેમ શોધવા ગયા પરંતુ ઈમામ (અ.સ.) નજરોથી ગાઓબ થઈ ચૂક્યા હતા. આ બનાવ બાદ શેખ અન્સારી (ર.અ.) લોકોને તવજીહુલ મસાએલ આપવા માટે તૈયાર થયા કે જેથી લોકો તેમની તકલીફ કરે.

(ગંજિના એ દાનિશમંદાન, ભાગ - ૮)

આ પ્રસંગથી એ વાત સાબિત થાય છે કે ગયબતના આ સમયમાં ઈમામે અસર (અ.ત.ફ.શ.)ની મરજાએ તકલીફ પર એક ખાસ એનાયત રહેલી છે અને ઈમામ (અ.સ.) મરજાએ તકલીફની મદદ કરતા રહે છે.

આપની લખેલી કિતાબો :

આપની લખેલી કિતાબોમાં એવી ઘણી કિતાબો છે જે હૌરાએ ઈલમીયામાં શીખવવામાં આવે છે. તેમના ફિકલી અને ઉસુલી આસાર વિદ્યાર્થીઓ માટે હિદાયતનો રસ્તો છે. ટૂંકાણને ધ્યાનમાં રાખીને અમૃક કિતાબોનો ઉલ્લેખ અહીં કરીએ છીએ.

૧. અલ ઈજતેહાદ વ તકલીફ
૨. ઉસુલે ફિકહ
૩. તકલીફુલ મૈયત વલ અઅલમ
૪. તકચ્યાહ

૫. અલ હુશીયાહ અલા કવાનીનુલ ઉસુલ

૬. અલ ખુમ્સ

૭. મનાસીકે હજ

૮. સલાતુલ જમાઅત

૯. અલ ગસ્બ

૧૦. અલ ફવાએહુલ ઉસુલીયાહ

૧૧. અલ મુતાહ

૧૨. અલ મકાસીબ

૧૩. અન નિકાહ

૧૪. અલ વસિયત વ એહુકામેહા

૧૫. ફરાએહુલ ઉસુલ (રસાએલ)

આપની વક્ફાત :

આખરે એ તુટતા તારાઓની જેમ કે જેણે ફિકાહતના આસમાનને પ્રકાશિત કર્યું. જ્યારે આપની જિંદગીના ફર વર્ષો વિતી ચુક્યા ત્યારે હક તથાલાની અવાજ પર લખ્યેક કહીને શનિવારની રાત્રે, જમાદીઉલ આખર, હિ. સન. ૧૨૮૧માં આ ફના થવાવાળી દુનિયાથી હુંમેશા બાકી રહેવાવાળી જિંદગી તરફ કૂચ કરી ગયા.

ઇન્ના લિલ્લાહે વ ઇન્ના એલયહે રાજેઉન

આ હુદ્દીસ આપના વિષે એકદમ બંધબેસતી છે કે :

‘જ્યારે કોઈ આલિમની મૌત થાય છે ત્યારે ઇસ્લામમાં એક ખાલી જગ્યા પડી જાય છે અને કયામતના દિવસ સુધી તે ખાલી જગ્યાને કોઈપણ વસ્તુ ભરી શકતી નથી.’

આપના પવિત્ર શરીરને આપના દોસ્તો અને શાર્જીદોએ મૌલાએ મુતકીયાન હઝરત અમીરુલ મોઅમેનીન (અ.સ.)ના (રોજાના) સહેનમાં માટીના દ્વારા કર્યું.

અંતમાં પરવરદિગારની બારગાહમાં દોઆ છે કે આપણાને એહુલેબેત (અ.મુ.સ.)ની સિરત પર અમલ કરવાની નેક તૌફીક અતા કરે અને ઈમામે જમાના (અ.ત.ફ.શ.)ના જુહુરમાં જલ્દી કરે અને આપણાને તેમના નાસીર અને મદદગારોમાં શુમાર ફરમાવે. ઈલાહી આમીન.

* * * * *

ઇમામ મહદી (અ.સ.)ના સાથીદારોની ફક્તીલત અને સિફતો

ખુદાની આ જમીન તેના નિખાલસ બંદાઓ વગરની ક્યારેય ખાલી નથી રહી તે એક હકીકત છે. માનવતાનો ઈતિહાસ એ વાતની સાક્ષી આપે છે કે અલ્લાહના નેક બંદાઓએ માત્ર તેની જ ઈબાદત કરી અને બીજા કોઈની પણ પરવા નથી કરી. સમાજના શક્તિશાળી અને સંપત્તિવાન લોકોએ તે લોકોની ઠેકડી ઉડાઈ, તેઓને અપમાનિત કર્યા અને તેઓની સાથેના સંબંધો કાપી નાખ્યા. તેમ છતાં તેઓ તેમની નેકી અને ઈબાદતથી ક્યારેય ચલિત ન થયા. ઈતિહાસ એ પણ બતાવે છે કે કેટલીય કૌમોએ તો પોતાના નબીઓને કંતલ પણ કર્યા. એ જ નબીઓ કે જે તેઓને કાયમી પરેશાનીયો અને મુસીબતોથી બચાવવા માટે આવ્યા હતા તેઓ જ પોતાની કૌમોના જુલ્મ અને અત્યાચારોના શિકાર બની ગયા. ટૂંકમાં એ કે આ દુનિયાના પટ ઉપર હુંમેશા અત્યાચારીઓનું શાસન રહ્યું છે અને સદાચારી લોકો તેઓના જુલ્મનો શિકાર બનતા રહ્યા અને દુઃખ સહન કરતા રહ્યા. અમૂક લોકો એવા પણ હતા કે જેમણે તે અત્યાચારી શાસનની સામે અવાજ બુલંદ કર્યો. પરંતુ આખરે તેઓના અવાજને પણ દબાવી દેવામાં આવ્યો અને તેઓના અસ્તિત્વને આ દુનિયામાંથી મિટાવી દેવામાં આવ્યું.

કુરાન આવા લોકો વિષે એલાન કરી રહ્યું છે.

“નિસંશય જે લોકો અલ્લાહની નિશાનીઓનો ઈન્કાર કરે છે અને નબીઓને નાટક મારી નાખે છે અને તેઓને (પણ) મારી નાખે છે કે જેઓ અદ્દલ ઈન્સાફની આશા કરે છે તો તેઓને (હે રસૂલ!) દુઃખદાયક શિક્ષાની ખુશખબર સંભળાવો.”

(સુરએ આલે ઈમરાન : ૨૧)

આ મજલુમ કૌમો જ્યારે જુલ્મના બોજાને ઉપાડતા ઉપાડતા થાકી જતી હતી અને તેઓના જમાનાના નબીને ફરિયાદ કરતી ત્યારે તેઓના નબી તેઓને વારંવાર ધીરજ ધરવા કહેતા અને ખુશખબર આપતા કે એક દિવસ આ દુનિયાની હુકુમત નેક લોકોના હાથમાં હશે. જેમકે સુરએ અસરાફની આયત ૧૨૮માં હજરત મુસા (અ.સ.)ના કિસ્સામાં જોવા મળે છે.

“મુસાએ પોતાની કૌમને ફરમાવ્યું કે તમે અલ્લાહ પાસે મદદ માંગો અને ધીરજ રાખો; બેશક આ સર્વ ભૂમિ અલ્લાહનીજ છે, તે પોતાના બંદાઓમાંથી જેને ચાહે છે તેને તેનો વારસ બનાવે છે; અને (ઉત્તમ) પરિણામ પરહેઝગારો માટે જ છે.”

આ કોણ લોકો છે જેઓને અલ્લાહે દુનિયાના વારસદાર અને માલિક બનાવ્યા છે? કુરાને તે લોકોની પ્રસંગશા જુદી જુદી જગ્યાએ કરી છે. તફસીરોનો અભ્યાસ કરવાથી સ્પષ્ટ રીતે જણાય આવે છે કે આ લોકો ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના અસહાયો છે. જેઓના વિષે હજરત અમીરુલ મોઅમેનીન (અ.સ.) ફરમાવે છે.

‘ઇમામ મહદી (અ.સ.)ના સાથીદારો તે મદ લોકો હશે જેઓ અલ્લાહની મઅરેફત એ રીતે ધરાવતા હશે જે રીતે મઅરેફત ધરાવવાનો હક છે.’

(કન્જુલ ઉમ્માલ : પાના નં. ૩૪, હ. ૪)

આજ સાથીદારોના બારામાં કુરાન દર્શાવે છે.

“(લૂતે) કહ્યું કે કદાચને તમારી સામે થવાની મારામાં શક્તિ હોત અથવા મેં કોઈ મજબૂત સ્તંભનો આશરો લીધો હોત (તો કેવું સારુ થત)”

(સુરએ હુદ : ૮૦)

આ આયતની તફસીરમાં ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે કે શક્તિનો અર્થ (ઇમામ) કાયેમ (અ.સ.) છે.

અને રૂકને શાદીથી મુરાદ કાયેમ (અ.સ.)ના અસહાયોની શક્તિ છે.

‘તેઓમાંના દરેક મર્દને ચાલીસ લોકોની તકાત આપવામાં આવી છે અને તેઓના દિલ લોંગંથી પણ વધુ સખત છે. તેઓ પોતાની તલવારો એ સમય સુધી જ્યાનમાં નહિં રાખે જ્યાં સુધી કે ખુદા તેઓથી રાજુ ન થઈ જાય.’

(ક્રમાલુદીન, ભાગ-૨, પાના નં. ૬૭૩, હ. ૨૬, પ્રકરણ:૫૮)

આ તે ચુંટાએલી વ્યક્તિઓ હશે જેઓને રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)એ પોતાના ભાઈ કહ્યા છે અને પોતાના વફાદાર સાથીઓથી અફ્ગલ ગાણ્યા છે. જેમ કે આપ દોઓ કરે છે.

‘યા અલ્લાહ! મને મારા ભાઈઓ સાથે મેળવી હોય.’

આપના અસહાયોએ પુછ્યું યા રસુલુલ્લાહ! શું અમે આપના ભાઈ નથી? આપે જવાબ આપ્યો નહિં, તમે મારા અસહાય છો. મારા ભાઈ એક કૌમ છે જે આખર જમાનામાં મારા ઉપર ઈમાન ધરાવતી હશે એ છતાં કે તેઓએ મને જોયો નહિં હોય. .... પછી આપે તેઓની ફરીલત વાણ્વી.

(બેહારુલ અન્વાર, ભાગ - ૫૨, પાના નં. ૧૨૫)

રાવિ કહે છે કે અમે ઈમામ સાદિક (અ.સ.)ની સાથે હતા ત્યારે ઈમામ મહિદી (અ.સ.)ના સાથીદારો બાબત વાત થઈ. આપે ફરમાવ્યું :

‘ત્રણસો તેર વ્યક્તિઓ છે અને દરેક પોતાની અંદર ત્રણસો વ્યક્તિઓની શક્તિ મેળવશે.’

(મુન્તખબુલ અસર : ૪૮૫)

વધુમાં તફસીરમાં જોવા મળે છે. ‘અલ્લાહીન યુઅમેનુન બીલ્ગેબ’ના અનુસંધાનમાં એક લાંબી હદીસ છે જે રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.)એ ફરમાવી છે. અંતમાં એક જુન્દબ નામના યહુદીના સવાલનો જવાબ આપતા ફરમાવ્યું કે:

‘તેમની ગયબતમાં ધીરજ ધરનારાઓ સફળ છે.

તેમની સાથેની પરહેઝગાર વ્યક્તિઓ સફળ છે.

આ એજ લોકો છે જે મની સિફત અલ્લાહે

તેની કિતાબમાં આ રીતે વાણ્વી છે. જે લોકો ગયબ ઉપર ઈમાન ધરાવે છે અને એ કે આજ લોકો અલ્લાહનો સમૂહ છે. આણી લો કે અલ્લાહનો સમૂહ જ વિજયી છે.’

(અલ ગયબણ, કેફાયતુલ અસર, પા. ૫૬, અલ બુરહાન, ૩/૧૪૬, યનાબીઉલ મવદ્દુલ, પાના નં. ૪૪૨)

(૨) અલ્લાહના દોસ્તો :

સુરાએ યુનુસની આયત ૪૨ની તફસીરમાં ઈમામ સાદિક (અ.સ.) તેમના એક સહાયીને ફરમાવે છે.

‘આય અબુ બસીર! અમારા કાન્યેમના શીયાઓ માટે ખુશખબર છે કે જેઓ તેમની ગયબતમાં તેમનો જુહુ રના મુન્તખબીર હોય અને તેમના જુહુર પછી તેમનું અનુસરણ કરનારા હશે. આ જ તે લોકો છે જે અલ્લાહના દોસ્ત છે. જેઓને કોઈ ભય કે હિલગીરી નહિં હોય.’

(નુરુસ સકલયન, ભાગ - ૧, પાના નં. ૭૮૧, યનાબીઉલ મોવહત, પાના નં. ૪૨૨, ઈસ્ભાતુલ હોદા, ભાગ - ૩, પાના નં. ૭૫, અલ બુરહાન, ભાગ - ૧, પાના નં. ૫૬૪, અસ્સાફી, ભાગ - ૨, પાના નં. ૧૭૩)

ઈમામ મહિદી (અ.સ.)ના સાથીદારોના બારામાં ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે:

‘જ્યારે તમારામાંથી કોઈ એક સવારે ઉઠશે ત્યારે તેના માથા નીચે એક કિતાબ હશે જેના ઉપર લઘું હશે ‘તાઅતુમ માર્ડુફ’ (મશહુર ઇતાઅતવાળો).’

(ઇસ્ભાતુલ હોદા, ભાગ - ૩, પા. ૫૮૨, નુરુસ સકલયન, ભાગ - ૩, પાના નં. ૬૧૬, મુન્તખબુલ અસર, પાના નં. ૪૪૦, ક્રમાલુદીન, ભાગ - ૨, પાના નં. ૬૫૪)

અર્થાત તેમની તાબેદારી એક મશહુર બાબત હશે. તેનો ઝીક કુરાયાનમાં સુરાએ નુરની આયત ૫૭માં આ મુજબ કરવામાં આવ્યો છે.

આ ઉપરાંત તેમની તાબેદારીનો ઝીક સુરાએ મરયમની આયત ૭૫-૭૬માં અને સુરાએ જીનની આયત ૨૪માં પણ જોવા મળે છે. આ આયતોની નીચે ઈમામ સાદિક (અ.સ.)થી આ હદીસ નકલ થઈ છે.

‘જ્યાં સુધી અલ્લાહના આ કથનની વાત છે જ્યાં સુધી કે તેઓ એ ચીજોને જોશે જેનો તેઓની

સાથે વાયદો કરવામાં આવ્યો હતો. તો તે ચીજ કાયેમ (અ.સ.)નો જુહુર હશે.... પછી રાવીએ સવાલ કર્યો. અને ખુદાના તે કથનનો શું અર્થ છે કે અલ્લાહ તે હિદાયત પામેલા લોકોની હિદાયતમાં વધારો કરશે. આપે જવાબ આય્યો : તે હિવસે અલ્લાહ તેઓની હિદાયતને વધારી દેશે એટલા માટે કે તેઓ કાયેમ (અ.સ.)ની તાબેદારી કરશે. ન તો તેમનો ઈન્કાર કરશે ન તેમની સાથે કોઈ વાત ઉપર વાદ-વિવાદ કરશે.'

(અલ કાફી, ભાગ - ૧, પાના નં. ૪૩, અસ્સાફી, ભાગ - ૩, પાના નં. ૨૬૧, અલ બુરહાન, ભાગ - ૩, પાના નં. ૨૦, નુરુસ સકલયન, ભાગ - ૩, પાના નં. ૩૫૫, ઈસ્સબાતુલ હોદા, ભાગ - ૩, પાના નં. ૪૪૭)

(૩) ખુદાના મહેબુબ

કુરઆને કરીમમાં આ સાથીદારોની પ્રસંગામાં આ વાક્યો પણ મળે છે.

“અલ્લાહ નજદીકમાં એવા લોકોને લાવી હાજર કરશે કે જેમને તે દોસ્ત રાખતો હશે અને તેઓ અલ્લાહને દોસ્ત રાખતા હશે; મોઅમીનો તરફ તેઓ નથી હશે (અને) કાફીરો તરફ સખત.”

(સુરએ માઝેદહ : ૫૪)

આ આયતની તકસીરમાં ઈમામ સાદિક (અ.સ.)ની આ રિવાયત જોવા મળે છે.

‘ખરેખર અલ્લાહે સાહેબે અમ (ઇમામ મહિની અ.સ.) માટે તેમના સાથીદારોને ચૂંટી કાઢવા છે: અગર બધા ઈન્સાનો તેમનો સાથ છોડી દે તો પણ અલ્લાહ તેઓના માટે સાથીદારોને ભેગા કરશે. જેઓના માટે તેણે કહી દીધું છે. પછી અગર તેઓ તેનો ઈન્કાર કરી દે તો અમે એક કૌમને ચૂંટી કાઢીશું જે કુફ નહિં કરે અને આ જ તેઓ છે જેઓના વિષે બધાન કરવામાં આવ્યું છે કે: આ રીતે ખૂબજ જલ્દી અલ્લાહ એક કૌમને જાહેર કરશે જે તેને પ્રિય હશે અને તેઓ અલ્લાહને મોહબ્બત કરતા હશે. મોઅમીનો ઉપર મહેરબાન હશે અને કાફીરો ઉપર કઠોર હશે.’

(અલ બુરહાન, ભાગ - ૧, પાના નં. ૪૭૮, બેઠાડુલ અન્વાર, ભાગ - ૫૨, પાના નં. ૩૮૦, યનાબીઉલ મોવદત, પાના નં. ૪૨૨, ગયબતે નોઅમાની, પાના નં. ૩૧૬)

આવી જ રીતે તકસીરે કુમ્મીમાં આ શાખાનો જોવા મળે છે કે:

‘આ તે લોકો હતા કે જેઓ રસૂલ (સ. અ. વ.)ના અસ્થાબો હતા અને તે લોકોએ આલે મોહબ્બત (અ.સ.)નો હક ગસબ કર્યો અને દીનથી મુરતદ થઈ ગયા. આ રીતે ખુદને કાયમી અજાબમાં નાખી દીધા. રસૂલ (સ. અ. વ.)ની વફાતના હિવસથી લઈને આજ સુધી એહલેબૈતે અતિલાર (અ. મુ. સ.)ને તેઓના હકથી વંચિત રાખવામાં આવ્યા છે. તેમના કુટુંબીજનો અને ચાહનારાઓને સત્તાવવામાં આવ્યા અને માત્ર તેઓની મોહબ્બતના ગુનાદ્દમાં કટલ કરવામાં આવ્યા. આ રીતે આલે મોહબ્બત (અ.સ.) ઉપર દરેક ઝમાનામાં અત્યાચાર ગુજારવામાં આવ્યો અને આ જુદ્યોનો બદલો અને ખૂનનો બદલો આખર ઝમાનામાં ઈમામ મહિની (અ.સ.) અને તેમના સાથીદારો લેશે. આ બીજો સમૂહ છે જેનું વર્ણન આ હંદીસોમાં કરવામાં આવ્યું છે.

અલ્લાહે આ બીજા સમૂહના પાંચ સદ્ગુણો વર્ણિત્વા છે. સૌપ્રથમ તેઓ આલે મોહબ્બત (અ.સ.)ના હકનો ઈન્કાર નહિં કરે. તેઓના મહિના દરજ્જા મરતબા અને હુકમોને નતમસ્તકે સ્વિકારશે. બીજું એ કે અલ્લાહ તેઓની સાથે મોહબ્બત કરે છે અને આ લોકો પણ અલ્લાહ સાથે મોહબ્બત કરે છે. આ જ ઈમાનની નિશાની છે. ત્રીજું તેઓ મોઅમીનો ઉપર મહેરબાન હશે અને કાફીરો ઉપર કઠોર હશે. એટલેકે જ્યારે મોઅમીનોને મળશે ત્યારે હળવાશ અને નભતાથી અને કાફીરો (આલે મોહબ્બત (સ. અ. વ.)ના દુશ્મનો)ની કોઈ દરકાર નહિં કરે. ચોથો સદ્ગુણ એ છે કે તેઓ ખુદાની રાહમાં જેહાદ કરશે. જેહાદનો અર્થ ફક્ત લડાઈ નહિં પરંતુ સંઘર્ષ કરશે અને મુશ્કેલીઓનો સામનો કરશે. અને છેલ્લો સદ્ગુણ એ કે ટીકા ટીપણી કરનાર અને ધાક ધમકી આપનારની ધમકી તેઓને ઉરાવશે નહિં. તેઓ પોતાના ઈમાન અને અમલ ઉપર અડગ રહેશે. પછી ભલે કોઈને ગમે તેટલું ઘરાબ કેમ ન લાગે.’

૪. મજલુમ :

ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના સાથીદારોને કુરઆનમાં શબ્દ મજલુમથી પણ યાદ કરવામાં આવ્યા છે.

“તે લોકોને - કે જે મનાથી લડાઈ કરવામાં આવે છે- તેમને (જેહાની) રજ આપવામાં આવી છે કારણકે તેમના પર જુલ્મ કરવામાં આવ્યો છે; અને બેશક અલ્લાહ તેમને મદદ કરવાને સંપૂર્ણ શક્તિવાન છે :”

(સુરાએ ૪૪ : ૩૮)

આ આયતના બારામાં ઈમામ બાકિર (અ.સ.) ફરમાવે છે.

‘આ આયત કાચેમ (અ.સ.) અને તેમના સાથીદારોના બારામાં છે.’

(તાવીલુલ આયાત, ભાગ - ૧, પાના નં. ૩૩૮, બુરહાન ૧/૮૩, બેહારુલ અન્વાર, ભાગ - ૨૪, પાના નં. ૨૨૫, ઈસ્થાતુલ હોંડા, ભાગ - ૩, પાના નં. ૫૬૩)

૫. રક્ષાણ આપનાર હુરમ :

હુરમ શબ્દ સામાન્ય રીતે મસજીદ નભવી અને ખાનએ કા'બા માટે વપરાય છે. એવી જ રીતે મક્કા શહેરને પણ કુરઆને બલદુલ અમીન (અમીનનું શહેર)ના નામથી યાદ કર્યું છે. આ એવી જગ્યાઓ છે કે જ્યાં એક માઝી અથવા મચ્છરને પણ મારવાનું હરામ છે. આ સ્થળો સમગ્ર સર્જનો માટે સલામતિની જગ્યા છે. જ્યારે રસુલ (સ.અ.વ.)એ મક્કા ઉપર વિજય મેળવ્યો ત્યારે આપે આ એલાન કરાવ્યુ હતું કે જે કોઈપણ ખાનએ ખુદામાં અથવા મારા સગાઓ અથવા મુસલમાનોના ઘરોમાં આશ્રય લેશે તેને સલામતિ મળશે. આ રીતે લોહીનું એક ટીપું પણ વહાવ્યા વગર મક્કા ઉપર વિજય થયો. અગર આપણે કુરઆનની આયતોનો અભ્યાસ કરીએ તો જાણવા મળે છે કે હઝરત ઈમામ મહદી (અ.સ.)ના જુહુરનો સમય જ્યારે નજીક આવશે ત્યારે દુનિયા જુલ્મ અને અત્યાચારથી ભરાએલી હશે. ગુનાહો વારંવાર કરવામાં આવશે એટલુંજ નહિં બલ્કે ગુનાહને ગુનાહ તરીકે ગાણવામાં પણ નહિં આવે. મોઅમીનો અને નિખાલસ બંદાઓની મજાક ઉડાવવામાં

આવશે. જુદ્ધાઓ અને મૂર્ખ લોકોના હાથોમાં હુક્મત હશે. ખરાબ કાર્યો કરવા સામાન્ય બાબત બની ગયા હશે. ઉપરાંત બિમારીઓ, અક્સમાતો વિગેરે દરરોજ બનવાવાળા બનાવો હશે. ખૂના મરકી અને આતંકવાદ ચારે તરફ જોવા મળશે. કોઈ શહેર અથવા કોઈ જગ્યા કુદરતી કે માનવ સર્જિત આફતોથી મુક્ત નહિં હોય. જ્યારે હઝરતનો જુહુર થશે ત્યારે આપ (અ.સ.) પોતાના સાથીદારોની સાથે દુનિયાને જુલ્મ અને કુફની નજસતથી પાક કરશે.

ઈમામ સાદિક (અ.સ.) ફરમાવે છે કે આ આયત :

‘અમારા કાચેમ (અ.સ.) અને તેમના સાથીદારોના બારામાં છે જે કોઈપણ તેમની બયઅત કરશે અને તેમના સમૂહમાં ભણી જશે તેને રક્ષાણ મળશે.’

(અલવુશશરાઅએ, પાના નં. ૮૮, અસ્સાફી, ભાગ - ૧, પાના નં. ૩૫૧, હીલયતુલ અબ્દર, ભાગ - ૨, પાના નં. ૧૪૮, અલ બુરહાન, ભાગ - ૧, પાના નં. ૨૮૮, બેહારુલ અન્વાર, ભાગ - ૨, પાના નં. ૨૮૧, નુરસ સક્લૈન, ભાગ - ૧, પાના નં. ૩૬૮, અલ અવાલીમ, ભાગ - ૩, પાના નં. ૬૧૩)

૬. ઉમ્મતુમ મઅહુદતુનઃએક મર્યાદિત ઉમ્મતઃ

ઈમામ મોહુમ્મદ બાકિર (અ.સ.)થી નકલ કરવામાં આવેલી એક હદ્દીસમાં મહદી (અ.સ.)ના સાથીદારો માટે શબ્દ ઉમ્મતુન મઅહુદહ વપરાયો છે.

“કાચેમ (અ.સ.)ના અસહાયોમાં ત્રણસો દસ્થી થોડા વધુ પુરખો છે. જેના બારામાં અલ્લાહ પોતાની કિતાબમાં ઉમ્મતુમ મઅહુદહ શબ્દનો ઉપયોગ કરેલ છે.”

(સુરાએ હુદ : ૮)

પદ્ધી આપ (અ.સ.)એ ફરમાવ્યું :

‘તેઓને એકજ પળમાં ભેગા કરવામાં આવશે જેવી રીતે વરસાદના વાદળો ભેગા થઈ જાય છે.’

(અલ અચ્યાશી, ભાગ - ૩, પાના નં. ૫૭)

કિતાબ તાવીલુલ આયાતમાં આ આયતની નીચે ઈમામ સાદિક (અ.સ.)થી રિવાયત મળે છે.

(અનુસંધાન પાના નં. ૮ (ઉપર))

અનુસંધાન પાના નં. ૩૦થી આગામી

૧. મને મારા ખુદાએ ખબર આપી છે.

‘મને આપના ઝીકને આપના માટે ખુલંદ કર્યો છે આપના જમાઈ અલી (અ.સ.)ના થકી.’

(બેઠાડુણ અન્વાર, ભાગ - ૩૬, પાના નં. : ૧૧૬)

૨. ‘હું અને અલી એકજ નૂરમાંથી છીએ.’

૩. ‘અય અલી! મારું માંસ અને પીઠ તમારું માંસ અને પીઠ છે.’

૪. ‘અય અલી, મારા લોહીમાં ઈમાન જે રીતે ભળી ગયું છે તેવી જ રીતે તમારા ખુનમાં પણ.’

૫. ‘અય અલી, અગર તમે ન હોત તો મારા પછી મોઅમીનોની ઓળખ ન થત.’

૬. ‘અલી હકની સાથે છે અને હક અલીની સાથે.’
(દોઆએ નુદ્દબા)

તેમજ ગદીરે ખુમમાં ફરમાવ્યું :

૭. ‘મારા પછી મારા બાર વારસદાર થશે જેમાં પહેલા અલી ઈધને અબી તાલિબ (અ.સ.) અને અંતિમ મહિદી (અ.સ.) થશે.’

૮. પછી પોતાની આગાહીમાં ફરમાવ્યું :

‘અમારા અંતિમ જાનશીનની એક લાંબી ગયબત હશે. તેનું નામ મારું નામ હશે. તેની કુન્નિયત મારી કુન્નિયત હશે. તે જ્યારે આહેર થશે ત્યારે કુન્નિયામાં ન્યાય અને ઈન્સાફ એવી રીતે સ્થાપિત કરી દેશે જે રીતે આ કુન્નિયા જુદ્દમ અને અત્યાચારથી ભરપૂર હશે.’
(દોઆએ નુદ્દબા)

ખુદાવદે કરીમે ફરમાવ્યું :

“જ્યારે આ કુન્નિયા, મૃત-પાય થઈ જશે (ત્યારે તે પોતાની સંપૂર્ણ કુદરતથી) આ કુન્નિયાને જીવંત કરશે.”

અને પછી ખુદાવદે કરીમે પોતાના ખાસ બંદાઓને જાણ કરી દીધી કે:

“જો તમે મોઅમીનમાંથી છો તો બકીચ્યતુલ્લાહ તમારા માટે ઘેર છે.”

ખુદાવદે મોતાલે રસુલે અકરમ (સ.અ.વ.)ના ઝીકને ઉચ્ચાઈઓની બધી કક્ષાઓ ઉપર સ્થાપિત કરી દીધા છે અને આજ ઉચ્ચતમ મંજીલો તરફ અલ્લાહ તબારક વ તચાલાએ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) માટે ફરમાવ્યું :

“અય નક્સે મુતમદીનહ! તારા માલિક તરફ પાછો ફર, એટલે એ મંજીલોની તરફ જેને ખુદાવદે મોતાલે જર્વોતમ ઉચ્ચતા આપી છે.”

રસુલ (સ.અ.વ.)એ વધુમાં જાણપાવ્યું:

‘ઈન્તેગ્રાર કરો.’

અર્થાત એ દિવસ નજીક છે જ્યારે મહિદી આખેરુઝઝમાન (અ.સ.)નો જુહુર થશે. બની બેઠેલા ફકીહો, ખયાનત કરવાવાળા ઈતિહાસકારો, નાશાંથી ખરીદાએલા હુદીસકારો અને આલે મોહમ્મદ (સ.અ.વ.)ના ફક્તાએલમાં કમી કરવાવાળા ફીતનાકારીઓ જે ઈસ્લામની સુરતને બદલવા માટે અથાગ પ્રયત્નો કરી રહ્યા છે. પરંતુ જે કદી થઈ શકશે નહિં, આતંકવાદને ઈસ્લામની પાકીજા શરીઅતના રક્ષણહાર સમજ રહ્યા છે તેઓ પોત પોતાના ચારિશ્યની સજા સુધી પહોંચી જશે. આ આતંકવાદીઓ કેવા લોકો છે? તેઓનો મજહુબ કર્યો છે? ક્યાંક જીવ સટોસટની રમત રમનારા વેચાવ માલની જેવા હોય છે!!

શું તે ફરજદે રસુલ (સ.અ.વ.) જે આપણી આશાઓનું કેન્દ્ર છે અને આપણા ઝમાનાના ઈમામ છે. જેમના ઝીકને ખુદાવદે આલમે ઉચ્ચતા બક્ષી છે. શું તેઓ ઈરાકની બરબાદી અને ખૂનરેઝી નથી જોઈ રહ્યા? તે કે જે આસમાનના રહસ્યોને જાણે છે તે શું હવે પછી આવનાર ભવિષ્યના ઝમાનાથી સારી રીતે માહિતગાર નથી? શું તે કે જે શરાકત અને ઈન્સાનીયતના ઈમામ છે તે જુદ્દમોથી અજાણ છે કે જે ઝાલીમોના હાથે થઈ રહ્યા છે? અને જેઓ શાંતિની વાત કરીને કુન્નિયામાં હલચલ મચાવી રહ્યા છે?

કસમ છે એ લોહી ભીની સવારની કે જે ઈરાકમાં ઉગે છે અને તે કણસતી સાંજની જે શીઆઓની વસ્તીમાં તેના સમય ઉપર આવે છે અને ચાલી જાય છે. તે કે જે ઝમાનાના મહિદી છે તેઓ મજલુમોની એક એક કણસનો બદલો ઝાલીમો પાસેથી લેશો અને તેઓને પોતાની તલ્વારનું પાણી પીવડાવશે. અય મારા ઈમામે ઝમાના હજરત મહિદી (અ.સ.)! એક નજર તમારા દાદાની આરામગાહ ઉપર કરો. આપને આપના દાદાના ઝીકની ઉચ્ચતાનો, માન - મોભાનો વાસ્તો કે જેનો વારસો ખુદાવદે મોતાલે આપને અર્પણ કર્યો છે અને જે ચાદરની નીચે આપનો ઝીક સવાર અને સાંજ નૂર બનીને ફેલાઈ રહ્યો છે. તમારા દાદાના હરમની પાસે વસનારા પિડીત મજુરો, શ્રમજીવીઓ, અત્યાચાર સહન કરનારાઓ અને કંગાળોની મદદ કરો.

અમારા સૌની હરપળ આજ દોઆ છે કે અલ્લાહ ઈમામે ઝમાના (અ.સ.) પુરનુર જુહુરમાં જદ્દી કરે અને તેમના ગુલામોમાં આપણો શુમાર કરે.

★ ★ ★ ★ ★

અને અમે આપના

ઝીકને આપના માટે બુલંદ કર્યો.

વાત જ્યારે બુજુર્ગાની થાય છે, પ્રગતિ અને ઉચ્ચતાની થાય છે ત્યારે માનવીની ચિંતન અને મનનની શક્તિ કોઈ નુક્તાથી શરૂ કરીને કોઈ અંત અથવા ઉચ્ચતાના માપંડની શોધમાં સહૃદ કરવા લાગે છે. પરંતુ દરેકની શક્તિ મુજબ વિચારોની ઉડ્ડયનના બાઝ અને પાંખો સાથ આપે છે. જેના પછી તેની પાંખો તૂટી તૂટીને નીચે પડવા લાગે છે અને એક છુપા હલનચલાન બિસવાય ઉડ્ડયનની તાકાતમાં કાંઈ બાકી રહેતું નથી અને જો કોઈ બણાનું બાકી રહી જાય છે તો તે હચુરત અને અચંબો છે. ઉંચાઈ સંકોચાઈ જાય છે ત્યારે કોઈ અજાણ્યા કેન્દ્રની સીમાની કલપના આપે છે અને જ્યારે ફેલાઈ જાય છે તો દરેક ચીજ ઉપર છવાઈ જાય છે. જે અલ્લાહ સુફણાનું વ તાત્ત્વાની પરિપૂર્ણ કુદરતના ચક્કાનની ખીંચોને પ્રકાશિત કરી દે છે. જ્યાં માનવી પોતાની ચિંતન અને મનનની પુરતી પુનરાવર્તન કરતો રહે છે. અને તે અલ્લાહની બાર્ગાછમાં હાથ ઉંચા કરીને કહે છે.

‘અય મારા અલ્લાહ હું તારી આ રહેમતનો વર્ષતો આપીને સવાત કરું છું કે જે તમામ વર્ષતુઓ ઉપર ઉવાએતી છે.’

તે સૃષ્ટિનો સર્જનહાર જે સાંભળનારાઓમાં શ્રેષ્ઠ સાંભળનાર છે અને જોનારામાં શ્રેષ્ઠ જોનાર છે. જેની હું અને પ્રસંશામાં દુનિયાઓના પ્રાર્થા મોહમ્મદ મુર્સ્તુક્ષા (સ.અ.વ.) એ ફરમાવ્યું છે.

‘અય અલ્લાહ તબારક વ તાત્ત્વા, તું એ છો કે જે સૌને જોઈ રહ્યો છો અને તું એ છો કે જેને કોઈ જોઈ શકતું નથી અને તારી આત ધારીજ ઉચ્ચતમ છે અને છેવટે નિઃશંક સૌ તારી તરફ પાછા ફરશે.’

વહીના શાખ્યોમાંથી નિકળેલા આ વાક્યો સ્ફુરવે છે કે તેની આત એટલી ઉચ્ચતમ છે કે માનવીની ચિંતન અને મનની શક્તિ તેની સરખામણીમાં ઘણી નિમન છે. એટલે કે દરેક નિમન અને ઉચ્ચ ઉપર તેની દ્રષ્ટિ છે. તે સૃષ્ટિના કણો કણ ઉપર દ્વારા દ્વારા રાખે છે અને કોઈપણ સર્જનમાં તેને જોઈ શકવાની શક્તિ નથી.

ખુદાવેદ તાત્ત્વાલે માનવીને બુદ્ધિ જેવી નેઅમત આપી અને તેની ઉંડાઈઓમાં પોતાની તરફ દ્વારા માટે એક જૂરની શામા પ્રગટાવી દીધી. તેના રક્ષણ માટે નબીઓ અને વર્સીઓની હિદાયતને તેનું ફાનસ બનાવ્યું. આટલી વ્યવરથા ગોઈવ્યા પછી માનવીને ઘરતી ઉપર તેની લાયકાત મુજબનું રીકડ આપી તેને ખુદમુખ્તારી અતા કરી અને પછી ફરમાવ્યું: અય ઈન્જાન! તું હવે ચાહે તો શુંક કરનારાઓની હોળમાં ચાલ્યો જ અથવા ચાહે તો ઈન્જાર કરનારાઓ દ્વારા ગરદન ઉંચકવાને પોતાના લુંબનો હેતુ બનાવી લે.

આ એક રૂપાદ હકીકત છે કે દરેક વર્ષતુ પોતાના કેન્દ્ર તરફ પાછી ફ્રેન્ચે છે. જેના માટે વહીના માલિકે ફરમાવ્યું છે કે અય અલ્લાહ તાત્ત્વા! દરેક વર્ષતુનું પાછા ફરવું તારીજ તરફ પૂર્ણ થશે.

આ વાક્યમાં શુંક કરનાર અને કાઢ્યું બંનેના પાછા ફરવાનો નિર્દેશ છે.

આ પ્રસ્તાવના હેઠળ જરા દુનિયાની તરફ ઉંચી મંઝીલો ઉપર વિચાર કરો. જે બુદ્ધિ અને અક્કલને હચુરત અને આશ્ર્યેના વાતાવરણમાં એક છલાંગની કલ્પના ઉપસાવે છે અને તે ઘરીની આસપાસ ફર્યા કરે છે. જ્યાં અભિમાની માનવી કહી રહ્યો હોય છે કે જો હવે હું શું છું? હવે હું શું છું? હવે હું શું છું? આ ‘હું’ (રવ) એ તેને એટલો નશીલો કરી દીધો છે કે તે ખરાખીમાં એટલો આગળ વધી ચૂક્યો છે કે તે સમય દૂર નથી કે જ્યારે જુંદગીના તારમાંથી આગળી જવાળાઓ ભડકવા લાગે છે.

આ આશ્ર્યે પમાડનારી માનવીની પ્રગતિની નજરો બલંદીયો તરફ ત્યાં સુધી પહોંચી છે કે ઈન્જાન વાતાવરણથી આગળ વધીને ત્યાં એટેલાઈટ રથાપિત કરીને દુનિયાના ખૂણો ખૂણાના દ્રષ્ટ્યો પોતાના કોમ્પ્યુટર ઉપર જેસીને જોઈ રહ્યો છે. દુનિયાનો ખૂણો ખૂણો તેની નજરોથી છુપાએતો નથી. માનવી ગ્રહો ઉપર ઉત્તરવાનો સંધર્ષ કરવામાં એટલી ઉંચાઈ સુધી પહોંચી ચૂક્યો છે કે તેને એક ગ્રહ (મંગળ)ના બુક્સ્ટકીય પરિસ્થિતિના

